

SA FONT

Son Servera
Any VIII

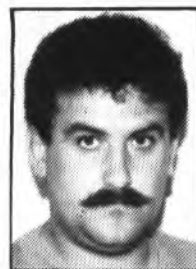
Núm. 73
Març Abril 1992

- DES DE LA MEVA TORRE DE VORÍ
- XERRIM, XERRAM...
- ENTREVISTA AL PORT VELL...
- QUINCALLA...
- LA NOSTRA HISTÒRIA...
- ALTRES PLOMES

JA ESTÀ BÉ!

S. Sevillano

Ronda de Son Servera

Revista d'Informació General

Adreça:

P. Antoni Servera, 38 A

Telèfon:

56 73 13

Dipòsit Legal:

PM/1985

Edita:

Col·lectiu S'Albelló

Imprimeix:

Informacions Llevant, S.A.

Director:

Santiago Sevillano

Consell de Redacció:

Col·lectiu s'Albelló

Comptabilitat:

Joan Massanet

Col·laboradors:

Sebastià Vives «Perleta»

Mateu Servera

F. Torvisco

J. Ballester

J. Servera, Pvre.

Joan Massanet

Joan Marí

Bartomeu Caldentey

Juan Marí

Bartomeu Caldentey

F. González

Foto Fernando

Robí de B.

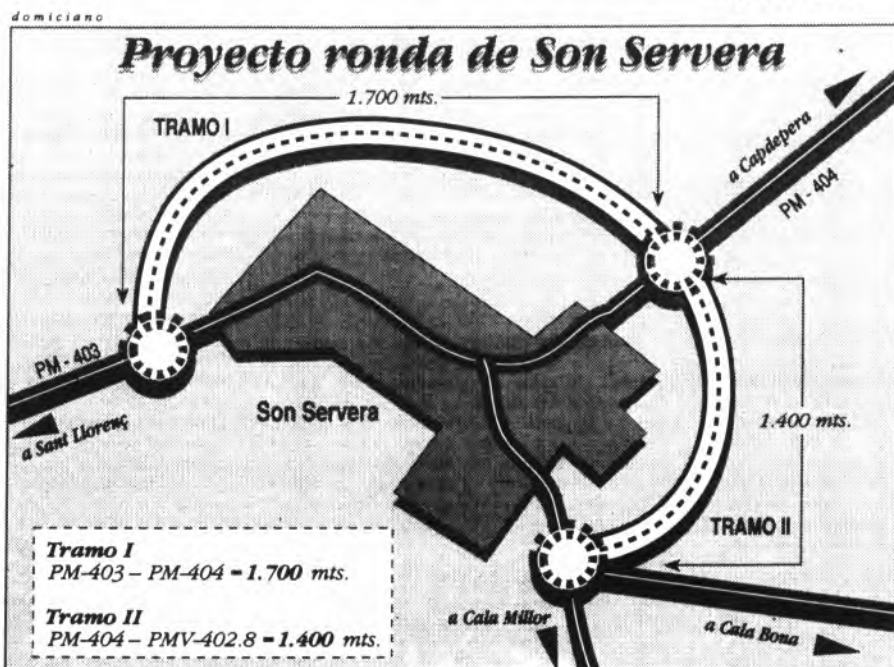
Gonçal López Nadal

J. Rojo

Salvador Servera

i altres

Els articles apareguts en aquesta revista, expressen únicament l'opinió dels seus autors. Sa Font únicament es fa responsable dels articles Editorials que expressen l'opinió del Col·lectiu S'Albelló

Por fin, después de mucho rogar, después de tanto pedir la vía alternativa, la tan necesaria vía de circunvalación ya la tenemos encima,... ¡y de qué forma y dimensiones!!

Que era un tema de urgencia y prioritario es obvio, más aún cuando por mor de una reforma mal planteada nos encontramos con un centro del casco totalmente colapsado, donde los vehículos son los amos y señores de las calzadas, a pesar de que no dudo que la intención del responsable del cambio circulatorio era buena y pretendía dar mayor fluidez al tráfico en Juana Roca, ¡Vaya si lo ha conseguido!,... pero ¿a cambio de qué?

Pero vayamos al caso que nos ocupa que no es otro que la citada vía de cintura. El proyecto en cuestión, de cifras millonarias para la ejecución de las obras, que no para la expropiación de los terrenos por donde discurrirá, me parece de un exceso bestial para nuestras necesidades reales. Sería interesante que además de los pertinentes planos y esquemas que están en exposición pública también pudiéramos ver una maqueta a escala de nuestro pueblo con la vía de circunvalación, o la

Ronda de Son Servera como han dado en llamarla los «bienpensantes» responsables del proyecto. Estoy seguro que el impacto de ver nuestro pueblo acordonado por una especie de correa a una altura considerable, correa que separa literalmente las áreas urbanas de «fora vila», como Son Comparet, Ses Penyes Rotges, Son Gri, y que degüella literalmente nuestra entrada «d'Es Pont den Calet», además de cortar de forma radical todo acceso normal a la salida de Son Servera hacia «Es Rentadors», sería enorme. Posiblemente esto sea trabajo un poco de todos, prensa, Gob, Amics de Cala Bona, Asociaciones de vecinos, y por supuesto del Ayuntamiento, que me consta que tiene mucho que objetar al asunto, el informar al pueblo, a nuestros padres, a los vecinos, en definitiva a todos los serverins, para que todos sepamos lo que nos viene encima y obremos en consecuencia presentando alegaciones a todo lo que creamos conveniente. Esta es una lucha que, como otras, también podemos ganar si actuamos rápido y en conjunto. Aquí ya no valen ideologías, se trata de nuestro pueblo, de Son Servera.

Besamans, matances i onomàstics

«Avui per tú i demà per jo». És el que es sol escoltar sovint a la pàgina. És la llei de l'intercanvi sobre la qual reposa tota societat. Solem dir que aquell que sols vol rebre, i res vol donar, ben prest queda fora de joc. La convivència es regula i s'equilibra així: inter-canviant. Els infants des de ben petits aprenen a «baratar» coses, i d'aquesta forma s'inicien al joc social.

Al darrer article vaig parlar dels llocs d'intercanvi del Son Servera dels anys 40. N'hi havia molts d'aquests llocs, però jo en vaig citar tres com emblemàtics: les botigues, els rentadors i els «cafès». En ells homes i dones intercanviaven, cada dia, informació, lo qual els permetia estar «enterats» de quant passava al poble. Eren llocs públics on la gent trobava sosseg dins la seva necessitat de comunicar-se. Però, ademés, la nostra gent intercanviava també feina i afecte. Aquests intercanvis eren, a diferència dels altres, més privats, més entre famílies. Era, per altra banda, més un temps que un lloc, el que els regulava. Jo n'assenyalaré tres d'aquests intercanvis de feina i d'afecte: els «besamans», les matances i els onomàstics. Els tres tenien un aire cíclic i temporal.

Els «besamans», tots ho recordam, consistien en que per les Festes —Nadal i Pasco— els fills anaven junt amb els seus fills a fer una visita als padrins, els avis. La societat mallorquina, tan austera i pudorosa en les seves formes d'expressar afecte, solsament havia introduït el beso, en aquella dècada, dins les relacions entre pares i nins. Els adults besaven, encara, les mans als seus pares com ho feien també els néts amb els seus padrins. Era la forma d'un afecte respectuós. Els avis oferien als «seus», torrons i coques per Nadal. Per Pasco, en canvi, la costum era oferir panades i robiols. Per noltros, els nins, anar a «besamans» s'ha convertit en sinònim de rebre un regal en metàl·lic. Els padrins ens donaven

un duro o deu pessetes. I ens tornàvem a casa més satisfets que un pasco. Era un intercanvi d'estimació i respecte, i així els nins apreníem des de prest qui eren els nostres orígens i les nostres arrels, i em sentíem protegits per aquestes figures d'identificació que eren els padrins. Aquests ritus eren també formes de protecció, perquè quan es dóna a l'altre el que és seu, el qui li dóna també queda protegit a davant ell.

A les matances s'intercanviava estimació i feina. Ajudar a s'altre a matar es porc i «donar-li una ma» era una manera de dir-li la seva amistat i reforçar un vincle. Sovint per expressar una amistat fonda, solien dir: «Si érem amics? Sempre mos convidàrem a matances!» Aquests intercanvis, ademés, es feien amb invitació: «Vendreu dilluns que ve a matances?» Era com una festa, i s'aprofitava sovint aquests esdeveniments per restaurar amistats a punt de rompre's, o perdonar amb aquest gest de «convidar a matances», malsentesos familiars, o petites rancúnies. Ningú aquest dia podia estar de malhumor. L'ambient solia esser alegre i no faltaven les bromes i les «ocurrències». Els homes tenien les seves tasques ben assignades, com també les dones. Els nins solíem anar a robar aglans i sempre cercàvem les aglaneres més dolces que solien esser les més guardades i les que oferien més perill. Esser-hi «trobat» ens encisava i al mateix temps ens espantava. Ara la gent s'ha tornat més «pràctica» —massa «pràctica»— i passa amb un sopar a l'horabaixa. Abans, el dinar a migdia era el cor de les matances. Es començava prest —a les 6 solien matar es porc— i, com a totes les festes que hi sol haver un moment culminant, després de dinar ja dequeia el dia, i els nins ens anàvem a trencar les ametles torrades que, després de la darrerria no podien faltar. Setmanes i dies després, els que havien

convidat a les matances eren ells convidats, i així es conservava viu i s'alimentava dins aquest intercanvi el cercle de l'afecte.

Finalment, els «onomàstics» eren la trama on s'intercanviava amistat i estimació. Era aquell temps en què sols hi havia un calendari: el dels sants. Les festes dels sants eren com fites que marcaven l'esdevenir de tot l'any. Per sembrar i recollir els conradors es guiaven pels sants. Maries, Margalides, Antònies, Francisques... Joans, Peres, Sebastians, Tonis, Jaumes... per no anomenar sinó els més coneguts i abundants. Ens sabíem les festes de memòria. Encara no s'havia introduït la moda de posar noms de pel·lícula, o de revista. Tots dúiem els noms dels nostres padrins, i quan arribava Sant Joan o Sant Antoni les tres generacions feien festa: el padrí, el fill i el nét. Tots guardam memòries molt vives i plenes de consol d'aquells dies de sants... Hi havia de tot, i no podia faltar lo més nostre: ensaïmades i amargos: «Vaig a «brufar» en Miquel que avui és es seu Sant», déiem. I a ca-seva ens ajuntàvem els veïnats i els amics i la família. Eren formes de re-trobar-mos.

Acab, i sols vull dir que he posat de relleu tres formes d'intercanvi on no hi ha «interès». Són, més bé, intercanvis «gratuïts». El que es vol expressar és sobre tot l'afecte i la voluntat d'intercanviar feina, però dins un context d'estimació. Avui aquests intercanvis tenen tendència a desaparèixer, i a esser engolits per altres formes d'intercanvis més «rentables», com seria fer dinars per tancar negocis. I el món interior dels sentiments queda de cada dia més «arrufat», o conservat com una memòria dolça dins «sa sala», allà on se guarda el que ja no serveix. O recuperam aquests intercanvis emocionals, on els sentiments tenen qualche cosa que dir, o ens anam poc a poc convertint en màquines.

Rafel Servera Blanes

Acosados... y apaleados

El señor del Manzano y el señor Leguina alcalde y presidente de la Comunidad Autónoma de Madrid, respectivamente, se quejan de las concentraciones que últimamente se celebran en la capital, ocurre que sólo les molestan las concentraciones que reclaman mejoras sociales para una sociedad que no parece muy contenta con lo que les dan los que tienen la sartén por el mango. Por el contrario se ponen medallas y salen en la foto cuando los eventos son de índole político, económico o cultural, la capitalidad del Estado es para todos, y si en Madrid está el Gobierno central y los parlamentos, los trabajadores no van a ir a Astorga (por ejemplo) a demandar una justicia que compite a las autoridades estatales.

Por otro lado ahora con motivo de la completa integración en Europa se habla de la «Convergencia Económica», que es en verdad necesaria, lo que ya no está tan claro es que

(como siempre) tengan que ser las clases trabajadoras las que padezcan la mayoría de las consecuencias económicas que ello conlleva, y está menos claro aún después de los resultados obtenidos en materia económica, social o laboral, después de cada vez que a nuestros gobernantes se les ha ocurrido pedirnos que nos abrochemos el cinturón, seguimos padeciendo de lo mismo de siempre y el capital disfrutando de las mismas ventajas de siempre también. La verdad es que ya no nos quedan ojales en el cinto y la hebilla no aguanta más porque está a punto de «cascar» como la botella de Genarin.

Y como colojón este nuestro gobierno habla de déficit presupuestario e intenta recortarlo de la única manera que puede perjudicar a los trabajadores, se le ocurre promulgar una ley que obligue a la cotización de doce meses como mínimo para tener derecho al cobro del subsidio de desempleo, señores socios listos, lo que

hay que hacer en este país (con cerca de 1'5 millones de parados) es crear puestos de empleo, obligar a las empresas a cumplir los pactos sociales en los que se comprometieron a crear puestos de trabajo (reales) y los parados no tendrán que preocuparse

por que harán cuando no puedan cotizar más que seis meses, y verse abocados a lanzarse a la calle con unas consecuencias imprevisibles pero es que de seguir así va a ser la única salida que les dejan.

Parece ser que lo que intentan los que se dicen Partido Obrero es reducir los derechos de los trabajadores haciendo una política regresiva, y luego se extrañan y les molesta como una piedrecilla en el zapato que se manifiesten en defensa de unos derechos adquiridos después de muchas obligaciones cumplidas, quizás demasiadas para lo que les han dado a cambio.

Rojo

**Elèctrica
Son Servera S.L.**

**-Instal·lacions elèctriques a tota classe
d'edificis**

-Electrificacions rurals.

-Instal·lacions Antenes T.V.

-Instal·lacions porters automàtics

-Instal·lacions musical

-Servei de 24 h. de reparacions

-Canvis de corrent a 220 V.

-Pressuposts sense compromís.

Tel. 81 70 46

Fax 81 70 46 Man.

Urgències: Tel. 56 80 03

C/ Presbítero Pentinat
07550 SON SERVERA

CLINICA-DENTAL HISPANO-NORDICA

en CALA MILLOR

ESPECIALISTAS EN:

ORTODONCIA (Alineación de las piezas dentales)

PERIODONCIA (Tratamiento de encías
y movilidad dental)

ODONTOPEDIATRIA (Niños)

ENDODONCIAS (Desvitalizaciones)

IMPLANTOLOGIA

PROTETICA

**Miembros del Colegio de Odontólogos de
Barcelona, Baleares y Escandinavia**

HORARIO DE VISITA:

De lunes a sábado,
de 9 a 13 y de 16 a 20 h.

C/ Primavera nº 1-1º

(frente Hotel Verónica)

Teléfono: 58 56 98

Bon dia i bona hora

Frases i paraules com aquestes i expressions com: Jesús Sant Antoni! Cap com aquesta! -Jo romanc sense paraula!- Anem per feina, etc...

Aquests dies entraren, fins i tot dins la intimitat de les vostres cases, com si fossin uns rebrots de primavera d'uns arbres arrelats a una terra, que els nostres avantpassats, de generació a generació s'ha anat traspasant fins a nosaltres.

És un gran deure, un motiu per conservar-lo. Respectar la seva cultu-

ra, el seu folklore, el que és el mateix, els seus costums, el seu parlar.

Tot l'expressat, podria esser un petit gra d'arena, d'una passada setmana cultural, dins un marc meravellós, d'unes mal anomenades Escoles Velles, d'una arquitectura mallorquina, taulada moruna, gran ventanals rematats en marès de les nostres pedreres.

Teles de fil i cotó, en uns brodats finíssims, flors i fruits de la nostra comarca, ceràmica, que sols el joc

d'unes mans presionant el fang, poden donar aquestes formes, formes prodigioses, on les àmfores romanes o peces gregues, trobades dins les nostres caveres, no tenen res a envejar.

Per acabar, un aplaudiment a tots, els que parlant una altra llengua, participaren tots units, ja que tots vivim dins el poble i també poden contemplar el mateix i meravellós paisatge.

Pesavi

Autoescola CÀNOVES

- Serietat professional
- Resultats d'aprovat
d'exàmens dels millors
de Mallorca

C/ Joana Roca Tel. 56 79 90
SON SERVERA

PASTELERIA PANADERIA

**SALON DE TÉ
García**

C/. Elisa Servera, 2 - Son Servera - Tel. 56 73 55

**ESPECIALIDAD EN BAUTIZOS,
BODAS Y COMUNIONES**

Anécdotas sobre los grandes personajes (II)

En un número anterior de esta misma revista, apareció publicado un artículo que pretendía ser el inicio de una serie dedicada al tema que nos ocupa, tal y como se expuso en el mismo.

Posteriormente, una serie de circunstancias, la pereza y la falta de constancia principalmente, motivaron que la siguiente entrega se dilatará en el tiempo no pareciendo hasta hoy, por lo que, en primer lugar, es obligado pedir disculpas a los lectores que esperaron en vano dicha publicación, aún con el riesgo de parecer vanidoso creyendo que hubo quien efectivamente aguardó dicha aparición.

Decíamos que la amistad surgida entre Richard Wagner y Friedrich Nietzsche puede calificarse como un torbellino, una relación enormemente tempestuosa que iniciada por una ferviente admiración de Nietzsche por Wagner, se convierte en un odio inmisericorde, provocador de un brutal y despiadado ataque del filósofo al músico.

Puede parecer que el ataque no es más que una parte del ataque dirigido por el filósofo hacia todo lo que es «alemán», que convierte en un concepto peyorativo. En su libro «Ecce Homo» apurando en dicho ataque, afirma ser un aristócrata polaco al que ni una sola gota de mala sangre se le ha mezclado, y, menos que ninguna, sangre alemana. Igualmente detesta su comedia culpándola de todos los males.

Retomando el hilo conductor, el argumento del artículo, que no es otro que dar a conocer anécdotas, coincidencias o hechos simpáticos, agradables y de puro entretenimiento, referido siempre a grandes personajes, volveremos a un aspecto poco conocido de Richard Wagner.

Richard Wagner nació en Mayo de 1813, hijo de Friedrich Wagner, actor de policía y de Johana Rosine. Friedrich Wagner, el padre, falleció cuando Richard contaba con apenas

Richard WAGNER

unos meses de existencia. Johana, viuda y con ocho hijos, el mayor de ellos con catorce años de edad, contrajo nuevas nupcias con Ludwig Geyer, amigo íntimo de la familia, en Agosto de 1814, es decir antes de cumplirse el año de viudedad.

Estas y otras circunstancias, han hecho dudar de la filiación del músico, la cual ha sido puesta en duda por sus más destacados biógrafos, preguntándose si no será Geyer el verdadero padre de Richard Wagner. Cuestión nada baladí por cuanto durante unos años se discutió sobre el origen judío de Ludwig Geyer, con las consiguientes repercusiones y conclusiones de los detractores de Wagner acerca de su pretendida relación con el nazismo alemán, que contrata con su amistad profunda teñida de sincera y mutua admiración con el célebre anarquista ruso Mahail Bakunin.

Otro aspecto curioso fue el matrimonio que contrajo con Cosima Liszt, hija del músico Frank Liszt y de la condesa María d'Agoult, luego de anular el matrimonio de Cosima contrajeron matrimonio el 25 de Agosto de 1870, unión que estuvo precedida de varios años de relaciones extraconyugales y del nacimiento de tres hijos.

Quien fue asimismo un declarado antiwagneriano, fue Franz Joseph Strauss, padre del músico Richard Strauss, y considerado uno de los mejores instrumentistas de trompa de su tiempo. Wagner, quien dirigió en más de una ocasión a Franz Strauss, le dijo una vez: «Después de todo, pienso Strauss, que no será usted tan antiwagneriano como dice, pues interpreta demasiado bien mi música».

Educó a su hijo en la tradición antiwagneriana, no en vano, afirmó en una ocasión Richard que dentro de diez años nadie sabría quien era Richard Wagner, no tardando demasiado tiempo en convertirse en apasionado admirador del mismo, en contraposición a la evolución sufrida por Nietzsche.

Richard Strauss se convirtió, además de gran músico, en excelente director de orquesta siendo su princi-

pal valedor en este aspecto el mismo Hans von Bülow. Richard Strauss, al igual que Wagner, fueron y son objeto de controversia sobre su nazismo más o menos encubierto o su implicación y colaboración con el régimen.

Antoni Me Lluï Servera

Petra. Parte I

Barcelona 92 está muy cerca. Muchos de nosotros hemos intentado ya la adquisición de entradas. Nos preguntamos si vendrá Magic Johnson a deleitar con su juego y su comentada enfermedad. Si volveremos a presenciar el duelo Ben Johnson y Carl Lewis sobre una pista de atletismo. Si Luis Enrique, Nadal o Toni podrán ganar a la potente selección alemana de fútbol. Son tantos los famosos nombres que pasan por nuestras cabezas que es imposible no estar alerta.

Todo esto me parece bien. Mi intención es otra. Les hablaré de la española Purificación Santamarta, récord del mundo de los 100 metros lisos femeninos. Philippe Couprie, atleta francés que posee la mejor marca de la maratón en silla de ruedas. José Pedrajas, nadador ciego que obtuvo tres medallas de oro y batió los récords mundiales en 50 m., 100 m. y 200 m., braza, en los Juegos de Seúl.

Son muchos más; que sirvan los mencionados de ejemplo. ¿Alguien había oído antes hablar de ellos?

Cobi es el gracioso muñeco que hemos visto tan repetido en TV, periódicos, vallas publicitarias, revistas... Todos lo conocemos.

Hoy os presento a Petra, la mascota de los IX Juegos Paralímpicos Barcelona '92. Mi tema en este artículo. Petra es más que una alegre y simpática niña, es el símbolo creado por Javier Mariscal que defiende y divulga la posibilidad de realizar cualquier actividad deportiva o social que esté a su alcance. Expresa dinamismo y vitalidad para miles de personas discapacitadas que ven cómo deportistas en iguales condiciones físicas se entregan a tope en su especialidad. ¡Qué grande es Petra!

El año pasado tuve la gran suerte de conocer el trabajo con un grupo de personas disminuidas físicamente. Una experiencia tan significativa como aquélla es difícil de repetir. El deporte puede ser tan beneficioso

para ellos como la leche materna para un recién nacido. Son personas que aceptan su discapacidad notablemente y que luchan, sudan y se divierten intentando mejorar.

Cuando les gusta lo que hacen lo quieren con locura y su fuerza de voluntad un dato que me llama la atención: a la mayoría les recubre una humanidad bastante más marcada que al resto de la gente. Acostumbrados a vivir con lo que tienen, si eres su amigo confiarán en tí largamente. Yo los veo como a los demás y grandes de corazón. Para educadores deportivos, entrenadores, médicos, fisioterapeutas, padres, suponen un reto que permite gozar mucho cuando consigues resultados positivos, y, aunque costoso, es seguro que se consiguen mejoras en la vida de estas personas.

Creo que el trabajo con disminuidos físicos y sensoriales es el mayor

reto del deporte para el futuro. Tengo claro que cuando nos mentalicemos de la utilidad y la valía de estas personas será más asequible acercarnos a su mundo y ayudarles a superarse. El deporte es el mejor camino para intentarlo.

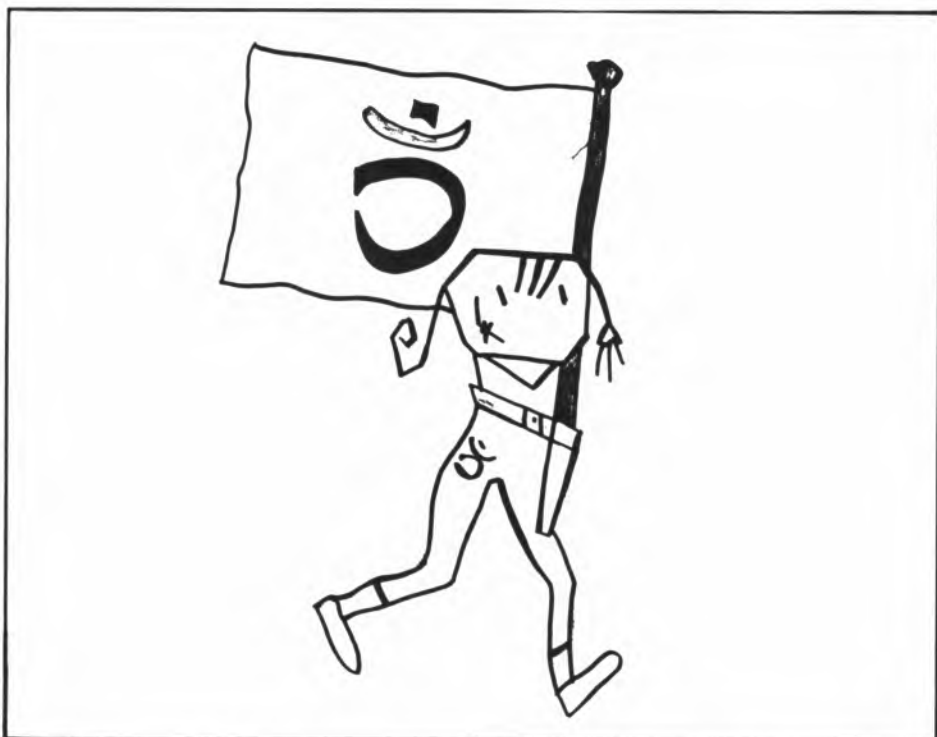
Es verdad que hay una gran variabilidad entre una u otra discapacidad. En la mayoría el interés deportivo puede servir de gran ayuda.

Para quien todavía no conozca este tema, actualmente numerosas asociaciones -ONCE, ANDE, AFA, CEPRI...- abren sus puertas en cada comunidad a una mano amiga. Después, seguro que nos gustará presenciar pruebas deportivas donde personas disminuidas sean protagonistas. Los Juegos Paralímpicos de Barcelona son una buena oportunidad para acercarnos a estos amigos.

¿Ya han pensado en reservar sus entradas?

Enrique Bravo Sainz
Maestro de Educación Física en C.P.

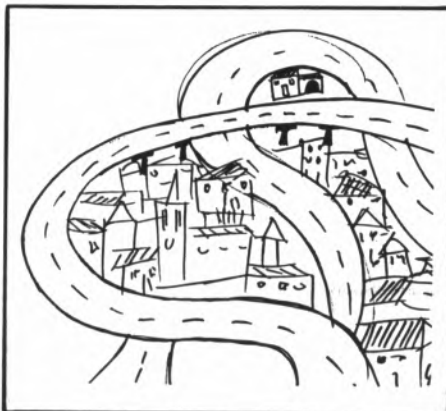

Lo que mos ve a damunt

Les obres de la carretera de Capdepera és tema habitual de les converses dels serverins. Molts, consideren que són exagerades, altres mantenen la postura «en acabar en parlar». Però amb lo que tots, coincidim és que el cost econòmic és monstruós, i no precisament per les expropiacions que se paguen als afectats.

Però no passeu pena, que lo que ens espera és pitjor. Em referesc a la «via de circumval·lació» que ha de treure el trànsit del nostre poble. Avui he tengut ocasió de veure els «planos» del projecte. ¡Quina burrada! Déu meu, ¿i per això fan falta tants d'anys d'estudis?

Mos volen estrènyer de per tot. El poble quedarà ben engabiàt, no tenguem ànsia. Des del Pont d'en Calet (pot ser té els dies comptats), voltant per darrera Ca'n Martina fins Ca s'Hereu seran molts els horts, co-

rrals, finques, camades i fins i tot qualche casa que rebran les conseqüències. Jo, en particular, no tenc cap propietat que es senti amenaçada per aquesta «barbàrie», per lo qual, i seguint la tradició de la idiosincràsia serverina, tocaria dir: «me'n fot de tot». Però no, no me'n fot, ni molt menys. Trob que és ben hora que els serverins en facem

causa comú i fer sebre als responsables «Conselleria d'Ordenació del Territori» que no és això el que volem.

Ben segur que entre tots trobarem altres alternatives.

Per altra banda no sembla que el projecte és excessivament costós i no hem d'oblidar que això són doblers que pagam entre tots; una societat que ja comença a estar farta de pagar impostos.

Vos deman que vos interesseu pel tema, anau a l'Ajuntament i que vos mostrin el projecte. Que vos ho mostrin «fil per randa». Després, presentau les al·legacions pertinents.

Pensau que asseguts a la taula del cafè, o dins ca vostra, per molt que en parreu no conseguireu res.

Mos hem de moure tots i depressa.

Demetri Sarol

Panaderia *Pasteleria* *Croisanteria*
Paseo Marítimo, 40

Paseo Marítimo, 40 - Tel. 81 40 61 - CALA BONA

NIEVES

OBJETOS DE REGALO

Pedro Antonio Servera, 20 - Tel 56 74 43 - 07550 SON SERVERA

Hnos.
PALLICER PONS S.A.
MATERIALES PARA LA CONSTRUCCION

Juana Roca, 43 - SON SERVERA (Mallorca)
Tels. Almacén: 56 70 82 - 56 74 78 - FAX N.º: 56 74 58

Las caries dental y su prevención

por el Dr. Antonio Romero

La OMS (Organización Mundial de la Salud) considera las caries dental como una de las plagas mundiales más importantes clasificándola en tercer lugar dentro de las enfermedades que afectan al ser humano, tras la patología cardiovascular y el cáncer.

Las caries es un «proceso patológico localizado, de origen externo, que se inicia después de la erupción dental, determina un reblandecimiento del tejido duro (esmalte) del diente y evoluciona hacia la formación de una cavidad, riendo consecuencia de ello la pérdida de piezas dentarias, trastornos generales y patología focal».

La lesión inicial desde el punto de vista clínico, usualmente es definida como «mancha blanca color tiza». En esta etapa el proceso puede detenerse o seguir su curso. Si sucede esto las caries lesionan el esmalte, siguiendo la dirección de sus prismas hasta que, al llegar al límite del esmalte, éste es desintegrado, produciéndose la cavidad. Si sigue libremente su curso, destruye la dentina (material que forma el esqueleto dental debajo del esmalte) y mortifica la pulpa (compuesta principalmente de vaso sanguíneos y nervios) dentaria, creando en el interior del diente un ambiente bacteriológico (anaerobio y semianerobio) rico en

sustancias nutritivas, producto de la gangrena pulpar y de la descomposición de los alimentos refinados.

La importancia sanitaria de las caries es enorme, basándonos para esta afirmación en los siguientes hechos:

1. En la afección humana más frecuente, incluso más que el catarro común.
2. Alta prevalencia en la comunidad escolar.
3. Se trata de una enfermedad infecciosa, crónica y progresiva que tiene consecuencias patológicas graves.
4. La pérdida precoz de las piezas dentales de leche y la de las definitivas, sobre todo los molares de los seis años, ocasionan anomalías orales (erupciones de obras piezas anormales, mal posiciones, ángulos, maloclusiones, diartemas (reparación de dos piezas, asimetrías y deformaciones del mascilar) que favorecen las caries y ocasionan alteraciones estéticas e incluso deformaciones de la cara.
5. La masticación, ya sea por la falta de piezas o por el dolor, pierde eficacia lo que puede conducir a rebaso ponderal en niños dispepsian, digestiones pesadas, alteraciones de la flora digestiva e incluso traumatismos de la mucosa gástrica.
6. Tiene una gran importancia económica por ser una enferme-

dad onerosa, ya que un tratamiento ocupa la mayor parte del tiempo de los odontólogos.

ETIOPAGENIA (CAUSA Y ORIGEN) DE LAS CARIES DENTAL

Los factores que condicionan la aparición de las caries dental son de tres tipos según refleja la imagen: dietéticos, por el consumo excesivo de azúcares refinados; bacterianos, debido a la flora presentes en la boca y la formación de la placa dental; e individuales, que condicionan la resistencia del diente.

Las bacterias se unen al esmalte dental constituyendo lo que se denomina una placa que, si no es eliminada a tiempo, se endurece (mineraliza); entonces se forma un cálculo de color blanco y de estructura dura que sólo puede ser eliminado por el dentista.

Al comer azúcar o productos alimenticios con azúcar, las bacterias que se encuentran en la placa forman ácido, el cual erosiona la superficie dental produciéndose la caries, cavidad que una vez instaurada no se repara mediante obturación o empaste, progresa a todo el diente, y entonces ha de ser extraído.

En próximos capítulos hablaremos de la profilaxis dental y un repaso.

INFORMATICA XOPET

- Material en continuo
- Trabajos de imprenta
- Consumibles informáticos
- Ordenadores
- Material de oficina
- Mobiliario de oficina
- Seguridad de equipos

C/ MOLINS, 7

CALA MILLOR

TEL: 814174, 585989

FAX: 585723

Son Servera, 19 marzo 1992

Señor Alcalde Presidente del Ayuntamiento de Son Servera,

Alcalde en mi primera crítica del mes de Octubre, le realizaba un comentario sobre un NUMERO DE REGISTRO DE SALIDA, de un documento que publicó el D.M. en fecha del 4-10-1991, y el cual Usted firmaba, como Eduardo Servera Alcalde de Son Servera. En mi carta de Diciembre pasado, le recordaba que sería interesante conocer esta NUMERO DE REGISTRO DE SALIDA, pues le cuesta creer a SA GENETA, que este documento que publicó el D.M., se realizará como consecuencia de un acuerdo, del EQUIPO DE GOBIERNO DEL AYUNTAMIENTO DE SON SERVERA, y que como tal se publicó, léalo de nuevo, y vea como empieza, Alcalde? SERIA POSIBLE CONOCER ESTE NÚMERO DE REGISTRO DE SALIDA, o será, que el Ayuntamiento no dispone, de un Libro de Registro de Salidas de Documentos, a SA GENERA, esto le parece imposible, y mucho más, tratándose del Ayuntamiento.

Pasemos a realizar un ANALISIS, de los temas actuales del mes de Marzo, y SA GENETA, no sabe por donde empezar, pero no sería mala idea hacerlo, FELICITÁNDOLE, por el intento de salvar los árboles de los márgenes de la carretera de entrada a Son Servera, viniendo de San Lorenzo, SA GENETA, espera que tome todas las medidas oportunas con el fin de poder garantizar un éxito total con el trasplante de estos árboles, únicamente le comentaré a título de crítica, que de no tomar las medidas oportunas, podría ser, que lo que piensa ganar con las aceitunas, lo perdería con el fonoi, y este fonoi, a los serverins nos podría salir algo caro. El tema de ECOLOGISMO y NATURALEZA, es un tema que preocupa y mucho a SA GENETA, pero tratado con una cierta lógica y coherencia, no olvide Alcalde, que el principal refugio de SA GENETA, es la GARRIGA, y cuanto más espesa mejor, y SA GENETA considera, que en Son Servera HAY POCOS ARBOLES, y que no estaría mal un intento

de repoblación de los pinares, y la creación de zonas arboladas en el Municipio, zonas pensadas con la cabeza, dejando a un lado, CIERTAS ACTUACIONES ELECTORALISTAS, las cuales recuerde lo del FONOI, nos podrán salir un poco caras a los serverins, y al final quedarnos sin árboles, lo cual sería una lástima.

Con referencia al tema de la reforma circulatoria, llevada a término por su Delegado de Policía, únicamente puedo decirle, que peor no podría haberla hecho, tal y como esta planteada, va en contra de cualquier planteamiento lógico de circulación vial, SA GENETA, considera que el tema NO ES NADA FACIL, y que Son Servera precisa de un cinturón, (PARECE SER QUE ESTE CINTURÓN ESTÁ A PUNTO DE LLEGAR, PUES A FINALES DE MES HABRÁ NOTICIAS, MIRE Y LEA LOS PERIÓDICOS), que comunique las carreras de Palma, con la de Capdepera, y permita la salida hacia Porto Cristo, y Cala Millor, espere-mos que este cinturón nos llegue lo antes posible, pero hasta entonces, busque soluciones lógicas y coherentes, y que realmente, éstas no nos perjudiquen tanto socialmente y económicamente a Son Servera, como lo está haciendo actualmente, a parte de lo peligrosa que es, simplemente porque no intenta invertir las calles de entrada y salida, podría ser que el asunto cambiase bastante.

Un comentario sobre el plenario que celebró esta Corporación Municipal, si mis datos no me fallan, el

día 18-3-1992, en la cual esta Corporación aprobó un endeudamiento de 235 MILLONES de pesetas, fue de lo más curioso lo cual permite, toda una serie de HIPOTESIS, desde su convocatoria y planteamiento, hasta el resultado de la votación de la misma, le puedo garantizar que SA GENETA quedó un tanto desorientada, y perpleja, pues no entendió lo que estaba pasando, por lo cual no ha tenido otro remedio, que plantearse una serie de HIPOTESIS. Para ello, debemos partir del hecho, que al Plenario no estaba presentes, los concejales Sr. Pons de (UIM), Sr. Vives del (CDS) y el Sr. RUIZ (PSOE) y Delegado de Hacienda de este Ayuntamiento, y nada menos que en el Plenario del Delegado de Hacienda, que pudiera informar de la necesidad urgente del citado endeudamiento, es más, el EQUIPO DE GOBIERNO, no disponía de los votos suficientes para una aprobación del endeudamiento, por lo cual, había que confiar, con la benevolencia que vienen haciendo gala los miembros de la OPOSICION, para aprobar el citado endeudamiento, y todo esto, ¿por qué?, veamos dos HIPOTESIS posibles que se pueden bajar según SA GENETA:

1. HIPOTESIS. Un endeudamiento de 235 millones de pesetas, representa, una carga muy alta para los Serverins, pues les corresponde pagar a cada serverí, aproximadamente unas 27'000 pesetas del citado endeudamiento. Es lógico pensar y suponer en base a este razonamiento, que algunos miembros del EQUIPO DE GOBIERNO, no estuvieran del todo de acuerdo con realizar este endeudamiento, y optaron por no asistir al Plenario.

2. HIPOTESIS. Podía tratarse de hacer una DOBLE JUGADA a la OPOSICION, que como tal, y en función de las votaciones que se vienen realizando en los PLENARIOS, más que una OPOSICION, parece ser, que forman parte del EQUIPO DE GOBIERNO, esto sí, miembros del gobierno SIN CARTERA, pero lo que parece evidente, es que tal y como presentaron la propuesta de endeudamiento,

damiento, el EQUIPO DE GOBIERNO siempre quedaba bien, delante del pueblo Serverí, fuese cual fuese el resultado de la votación, y dejando a la OPOSICION, en una situación bastante comprometida, y embarazosa, de cara a los electores serveríns. Con su voto afirmativo apoyando el endeudamiento, la OPOSICION, habrá contribuido a la gobernabilidad del Ayuntamiento, pu-

diendo solventarse toda una serie de problemas en el Municipio, como podrán ser el pago pendiente a proveedores del Ayuntamiento, y permitir iniciar ciertas obras, a pesar, que en el futuro se les pueda REPROCHAR, haber votado a favor del endeudamiento, es un riesgo político, al que tendrán que hacer frente, justificando su forma de proceder, delante del Pueblo Serverí.

Para finalizar Alcalde, menudo susto se llevaron las Autoridades económicas de nuestro País, cuando se dio a conocer el I.P.C. del mes de Febrero, y esto que, el Instituto Nacional de Estadística, es de suponer que no tomó en consideración, el 20% de promedio de aumento, en los sueldos de los concejales de Son Servera, porque de hacerlo, hubiera podido ser de INFARTO, con toda sinceridad se pasaron con el aumento, ya mirará Usted que sector laboral del Municipio, tiene un incremento salarial de esta magnitud, es de suponer que por Setmana Santa tendremos una huelga en el sector hotelero de la zona, compruebe que aumento están negociando, y después lo compare con el suyo, y tenga presente que el oficio de político, no genera beneficios, lo único que genera son gastos.

Atentamente:

SA GENETA, Marzo 1992

Comercial
Eléctrica Fullana
INSTALACIONES ELECTRICAS

C/. Juana Roca, 22 - Tel. 56 73 45
SON SERVERA

(Devora el Convent)

cércol

PAPERERIA • JUGUETERIA

Catalina Sancho Vives

C/. Orlandis, 1b
Tel. 56 73 63
07500 Son Servera

HERRERIA
MARTINEZ

Forja y artesanía
SOMOS ESPECIALISTAS

C/ San Antonio

Tel. 56 75 16

SON SERVERA

Encuentros de Dios con el hombre (III)

Hay que admitirlo: hoy en muchos hogares se tiene la Biblia, incluso quizá, -como se hizo un tiempo- colocada en un sitio de honor y abierta por alguna de sus páginas con grabado artístico. Es cierto que no hace mucho estaba de moda regalar alguna de esas ediciones de lujo con ocasión de primeras comuniones o como obsequio de boda. Los mismos niños, en clase, al hablarles de la Biblia, recuerdan tener una en casa. Pero ¿se lee la Biblia? Por lo menos ¿se lee el Nuevo Testamento, los Evangelios?

Cuando los sacerdotes en reuniones, catequesis, homilias, etc., citamos repetidamente textos bíblicos ¿logramos despertar deseos de poseer y de leer el libro sagrado? También están los Testigos de Jehová, pregoneros de la Biblia a la que, por desgracia, han manipulado y acomodado a su modo de pensar. Pero, a pesar de todo, lo cierto es que se lee poco la Biblia, entre otras razones porque en España continua siendo un feo vicio el leer- ¿Para qué hacerlo si disponemos de media docena de canales de televisión, más los vídeos?- y porque si algo se lee suelen ser más bien cosas insustanciales, revistas frívolas, novelas insulsas y algo por el estilo. Con sus indiscutibles excepciones, naturalmente. Debo decir que me sorprendió gratamente escuchar, a través de la pequeña pantalla, a nuestro jefe de Gobierno asegurando que leía con frecuencia la biblia ¿Reminiscencias de su juvenil militancia en asociaciones católicas? ¿Necesidad de encontrar algo sólido entre el endaval político? Puede ser.

Hoy vive la humanidad una profunda crisis espiritual, fruto de otras muchas crisis. O quizá al revés: las distintas crisis vienen básicamente provocadas y sostenidas por la crisis del espíritu. Y todo ello nos alerta de la posible disolución de la sociedad. Por doquier aparecen signos de desmoronamiento de verdades, de costumbres, etc. No todo es negativo.

En momentos de crisis es cuando se esfuma lo inauténtico, lo ya tiempo ha premeditado, pero debe salvarse lo auténtico, lo perenne, lo esencial. El cristiano de hoy debe esforzarse en reconocer aquello que le identifica, debe emplear sus energías en reconocer y afirmar su identidad. Y esto sólo podrá lograrlo si se hace oyente de la palabra eterna, si está atento a la voz de un Dios que no quiere que el hombre, abusando de su libertad, perezca, sino que se salve por su amor a la Verdad.

Sí, lo repito: vivimos tiempos difíciles para la fe. El Papa nos invita a reevangelizar Europa, que se nos ha vuelto pagana, reteniendo solamente unas reminiscencias cristianas. El Concilio último supuso poner en marcha una muy necesaria renovación eclesial y bien sabemos que esta renovación debe partir de una mayor hondura de nuestra fe. Por ello es preciso, y yo diría que ya urgente, que sepamos coger la Biblia, leer la Biblia, orar con la Biblia, porque nuestra fe tiene que ser bíblica, precisa de todo punto que se fundamente en la Palabra de Dios.

Creo es oportuno recordar aquí unas palabras de Jesús que hacen referencia a un episodio del Antiguo Testamento. Leemos en el primer

libro de Los Reyes que la reina de Sabá —territorio que corresponde al actual Yemen en la península arábiga— cargada de regalos, no dudó en emprender un largo viaje de casi dos mil Km., atraída por la fama de la sabiduría de Salomón, cosa que quiso comprobar personalmente. Jesús, como leemos en los Evangelios de San Mateo (Cap. 12, ver. 42) y de San Lucas (cap. 11 ver. 31), elogió por ello a aquella reina, pero se quejó del desinterés de sus coetáneos por escucharle a El, mucho mayor que Salomón.

Pues bien, este reproche de Jesús a sus contemporáneos ¿no podría dirigirse hoy a muchos cristianos, entusiasmados quizá en escuchar tanta palabrería, a veces insulsa y falsa, dejando de lado a Aquel que ha podido afirmar sin que jamás se le haya desmentido: «Yos soy la Verdad»?

Querido amigo, seamos reflexivos en medio de tanta ligereza ambiente. Si una reina no dudó en emprender un tan largo y fatigoso camino para escuchar la sabiduría de un simple hombre, ¿Cuánto más deberíamos nosotros leer con frecuencia y respeto la palabra de Dios contenido en la Biblia, en especial los Evangelios!.

Juan Servera, Pbro.

GELATERIA - CAFETERIA

OSIRIS

**SOM ESPECIALISTES AMB TOT,
PERO EN GELAT, ELS MILLORS!!**

Paseo Juan Llinás, 4
CALA MILLOR - Tel. 58 59 69

SERVEIS INSULARS, S.L.

Estamos a su servicio.

*Tel. 50 57 58 - 50 07 71
Obispo Llompart, 40
INCA*

... dels mallorquins. La seva història (III)

Mallorca romana.- Mallorca romangué durant gairebé 6 segles en mans de Roma, des de 123 anys abans de Crist fins a l'any 455 de la nostra Era, és a dir, 578 anys.

Des d'un principi foren les Balears incorporades a la província romana d'Hispania Citerior, més tard Tarraconensis.

A l'article anterior anomenàrem Pollentia i Palma, ciutats de nova creació i cal fer menció de Boccoris que ja existia abans de la conquesta romana. Situada just arran de l'actual Port de Pollença, aquesta ciutat tenia autonomia completa, tenia dret d'encunyar moneda pròpia i era ciutat confederada, però la proximitat de la pròspera Pollentia, a manco de 10 quilòmetres féu-la decreïxer i desaparèixer 150 anys més tard.

Altres nuclis importants foren Siniu o Guium, Sineu? Cunium, on hi ha la possessió de Conies al terme de Manacor. Turcis que no es sap on estava emplaçada.

Als dos-cents anys de la presència romana, pareix que hi havia uns 30.000 habitants entre les dues balears els quals estaven ja completament romanitzats i sembla que cristianitzats.

Ja molt prop de l'any 300, l'imperi romà fou dividit en prefectures, diòcesis i províncies.

La prefectura de la Gàl·lia comprenia la diòcesi d'Hispania i dins

aquesta la província Carthaginiensis a la qual foren incorporades les Balears amb les Pitiüesses. La metròpoli era com el seu nom indica Cartagena.

Uns 60 o 70 anys més tard les Illes formaren una província elles soles que rebé els noms de Insulae Baleares o també Província Baleàrica. Aquesta província fou la darrera en desaparèixer de l'antiga prefectura de la Gàl·lia per mor de la seva posterior incorporació a l'Imperi de Bizanci.

Mallorca vandàlica.- L'any 455, quan l'imperi romà ja agonitzava, Mallorca fou conquerida pels vàndals, poble germànic que ja havia saquejat l'Illa l'any 426 des del Nord d'Àfrica, on s'havien instal·lat uns 80.000 soldats, i el 455 després de conquerir Cartagena i apoderar-se de les naus romanes que hi romanien conqueriren Mallorca i hi romangueren fins l'any 534 en que l'emperador bizantí Justinià incorporà les illes Balears a l'Imperi d'Orient més d'una manera nominal que efectiva, ja que sembla que restaren quasi independents i sols protegides de noves invasions fins que gairebé 4 segles més tard el poder dels moros es féu irresistible i tengueren tota la Mediterrània Occidental en les seves mans. L'antic Mare Nostrum dels romans passà a dir-se Mar Vandàlic.

Cal destacar que elss vàndals destruïren tot quant havien construït els romans. la paraula vandalisme deriva del poder destructiu d'aquest poble nòrdic.

Amb aquests 3 primers articles hem pogut fer un repàs a la història antiga de la nostra Mallorca i hem vist que fórem uns 578 anys romans, uns 79 anys vandàlics i per l'emperador de Constantinobla estàrem... protegits? 370 anys.

A principis del segle VIII el governador moro del Nord d'Àfrica féu netejar la Mediterrània Occidental de naus cristianes, destruint la marina balear, saquejà les illes i se'n va anar carregat de botí i d'esclaus cristians entre ells el rei de Mallorca. Ja a finals de segle, cansats els mallorquins de la pirateria mora imploraren protecció a l'emperador franc Carlemany i l'any 799, aquest emperador defensà les Balears d'una insurrecció mahometana i alguns historiadors diuen que nomenà rei de les Balears al seu nét Bernat. L'any 813 el comte Ermengol d'Empúries féu una emboscada en aigües de Mallorca, als moros que es dirigien a la Península Ibèrica des de Còrsega carregats de botí i esclaus fent uns 500 captius.

Sembla que el segle IX érem més de l'imperi franc que del de Bizanci. (Continuarà)

Tomito

Excavaciones y
Transportes

José Viñas

Calle Orlandis, 9
07550 SON SERVERA

☎ 56 70 31
Part. 58 62 59

L'Església

(Comunitat cristiana)

«L'any 1.622 no hi havia dins Son Servera més que una capella formada per les parets de la torre de defensa de Son Fray Garí...» «De manera que solament el precepte d'oïr missa se podia complir. Per batiar, rebre el Viatic, la Extrema-Unió i enterrar havien d'anar a Artà...» D'aquesta manera, sense tenir més que una sola missa, vàrem viure el servei, des de abans de l'any 1.622 fins l'any 1.741, és a dir, més de 119 anys».

«Per sortir d'aquest miserable estat moral va ser necessari que la Providència enviàs a Son Servera un protector animós i resultà que no s'aturà fins haver conseguit importants concessions. Era aquest don Bartomeu Nebot, Prevere, de Son Servera, més tard Rector de Santanyí i finalment Canonge Penitencier de Palma».

«Aquest senyor era fill dels amos propietaris de Son Xerubí y Son Peninat...» El zelos sacerdot, al veure que, per falta de medis, moltes persones morien sense sagraments, va demanar al señor Bisbe que li concedís, al menys, l'administració dels Sagraments més necessaris.

«El senyor Bisbe, que aleshores era D. Benet Pañellas, expedí lletres favorables en vista de les declaracions fetes p'els serverins...»

En el apartado DOCUMENTS ORIGINALS, hay una muestra de las quejas y razones, testimonis vividos, puestos a la consideración del señor Obispo (mediante documento recogido «por don Joan Crespí, en lloc de Batle») con el fin de que se les concediera «...facultats per batiar, extremaunciar, sepultar en l'Església, proclamar matrimonis, per bendicions nupcials i rebre per Pasqua l'Eucaristia...».

I así, el 28 de Septiembre del año 1.741, concedió el señor Obispo l permiso que con tanta ansia pedían

«els serverins».

«D'aquesta manera passaren catorce anys... i així de 708 persones de comunió que sumava l'any 1741, ara per aquest temps 1755, ja donava la suma de 1715. Lo qual feu necessari que se acudís de nou al senyor Bisbe, que era D. Llorenç Despuich, demanant-li la Reserva».

«Una vegada obtinguda aquesta concessió, se senyalà el 28 de Setembre de 1755 per la festa».

«Grans varen esser les manifestacions de goig i alegria que va donar el poble, adornant l'Església d'una manera mai vista, com també les places i carrers per on havia de passar la processó que el capvespre havia de tenir lloc...» El capvespre hi hagué vespres y processó per tots els carrers del poble i acabà la festa cantant el Te-Deum. D'aquesta manera quedà constituït en Església filial d'Artà».

El año 1.955, como muy bien indica la fecha, se conmemoró el bicentenario de tan fausto acontecimiento. Por tal motivo, y para dar más esplendor a las fiestas que por tal motivo se celebraron, D. Miguel Cifre, ecónomo y D. Antonio Lliteras, vicario, ambos hicieron unas letras conmemorativas, con música de D. An-

tonio Sancho, canónico. Me ha parecido oportuno recordarlas nuevamente:

No hi habitaven, Senyr, amb noltros mes, romangeren, dos segles fa, nostro humil temple bronci de joia, vostra romança el difnificà.

Seu aquell dia d'alta memoria el nostro poble se va enmurtar, nostres campanes tocaren gloria y el nostros pares varen plorar.

Plors d'alegria llagrimatjaren son ulls marcosos de pietat. ¡Gracies!, vos deim, per ells y per noltros.

¡Oh! Pa Eucaristich, Sacramentat.

Antoni Lliteres, Vicari

Amb alegria tots al Senyor cantem, cantem, en aquest dia de germanor. Dels sants recorts de temps enrera dues centuries hem passat, diada gran per Son Servera conmemoram, sie a Deu grat. Alaban tots desde les cels al Senyor Deu, Oh! angels sants alabau Deu, sols Ell etzels milicies, amb el vostros cants.

Miquel Cifre, ecònom
Mateo Servera «Fena»

La corrupción que no cesa

Ciertamente hay alegrías que merecen palos y, una de estas alegrías, la experimenté hace unos días (al salir a luz este escrito hará más de un mes), al leer en la prensa que el Cardenal Tarancón había manifestado en Jerez que «la corrupción en la democracia es mayor que la que existía en el régimen franquista», añadiendo que «es evidente que existe un clima de corrupción profunda. Nos habíamos hecho la ilusión de que cambiando el régimen cambiaría la corrupción, pero no ha sido así, sino que es mayor». No obstante, según el Cardenal «el pueblo español no está corrompido, sino desconcertado ante esta situación», y termina diciendo que este estado de cosas es «lo que provoca un estado de psicosis en la población».

Es claro que mi alegría ante estas declaraciones no proviene de lo innegable que resulta la certeza de que existe corrupción en España, -porque entonces sí que merecería palos-, sino sencillamente de que en el n° 68 de «Sa Font», correspondiente a los meses septiembre-octubre del pasado año, ya había escrito textualmente: «Ciertísimo y comprobadísimo que en el régimen anterior hubo mucha corrupción. Y mucha censura que, cual manto misericordioso, cubría vergüenzas incalificables. Ahora no existe la censura, o por lo menos esta no va más allá de una libertad de expresión cuyos límites los marca o debe señalar el sano sentido común, la honradez profesional y la verdad. Pero de lo que estoy plenamente convencido, a tenir de lo que un día sí y otro también desvela la prensa, es que los abusos del anterior régimen ni fueron más ni más graves de los que padecemos hoy». Mi alegría -triste por cierto, porque existen alegrías tristes- reside únicamente en haber afirmado con meses de antelación lo que ahora el Cardenal Tarancón proclama.

Era de prever, por la autoridad y equilibrio que avalan al Sr. Cardenal, que sus declaraciones provocarían

ampollas en la clase política, la principal responsable, mal que le pese, de este triste estado de cosas. Y así fue. El Sr. Presidente del Gobierno se enteró de esta denuncia del Cardenal

en Cartagena de Indias, Colombia y se apresuró a replicar: «Acusan de corrupción quienes pasearon a un dictador bajo palio». Pero, según la prensa, el Presidente del Gobierno añadió más; aseguró que sentía repugnancia hacia quienes denuncian la existencia de corrupción generalizada en España, subrayando que «es una infamia hacer acusaciones generales de esta clase porque desprestigian a todo el país». Y finalmente, en tono misterioso, terminó: «Me callo mucho frente a quienes son corruptos y denuncian la corrupción».

Estas afirmaciones del Sr. González son ciertamente muy graves.

Quizá hable de ellas en otro momento. Pero no renuncio, ya de inmediato, a hacer unas breves puntuaciones. Parece que el Sr. Presidente está en la creencia, común en bastantes políticos, de que la Dictadura franquista fue el mal absoluto, -por tanto sin ninguna clase de bien- y la Democracia es el bien absoluto -por tanto sin ninguna clase de mal-. Pero obviamente no es así. Existen el bien y el mal en ambos regímenes. Fijar la cantidad de lo uno y de lo otro, aquí reside el problema. Por desgracia a la acusación global de corrupción se le pueden señalar demasiados casos concretos, y así lo van haciendo los medios de comunicación, incluso los estatales, si bien estos últimos emplean la vaselina en abundancia. Lo que sí queda claro, es que lo que desprestigia al país es la corrupción en sí, pero no su denuncia. Y por úl-

timo no comprendo los silencios del Sr. Presidente del Gobierno. Parece que sí conoce a los corruptos, sean del bando que sean, su deber es denunciarlos a la justicia.

Y para no quedarnos en afirmaciones generales, concretemos un poco más. Entresaco de la revista «Cambio 16»: «Diez años de escándalos. Estos son algunos de los más importantes casos de corrupción y tráfico de influencias aparecidos en la década socialista». Y a continuación se enumeran 27 ¡veintisiete! casos de corrupción de conocida resonancia en todo el ámbito nacional. A los que ahora mismo se podrían añadir otros, porque eso de la corrupción, a pequeña y gran escala, es un manantial que no cesa.

En esta triste realidad han encontrado un magnífico campo abonado, un excelente caldo de cultivo, los humoristas. ¡Y cuán fáciles les resultan a los periodistas las titulaciones de sus múltiples artículos! Pero no sólo la prensa española. ¿Quién de nosotros no se ha ruborizado al leer en la prensa extranjera que Madrid es la capital más sucia de la Europa Comunitaria y que España es la segunda nación más corrupta de la Europa de los doce?

Así se explica, para poner un sólo empleo, que según una encuesta realizada por el periodista Matías Vallés a los alumnos de un aula de Cou del Instituto Ramón Llull, y publicada en el «Diario de Mallorca» del 23 de Febrero, que los chicos y las chicas, con humor no exento de amargura y de pesimismo, afirman literalmente: «Hoy en día todo es corrupción» «El pasado ha pasado, el presente es un fracaso y el futuro no se ve» «Se tendría que renovar la chusma de políticos que nos tienen en sus manos» «Hay que estar contra el estado policial que quiere construir el Gobierno. No quiero que me pidan la documentación cada dos por tres». Y un largo etc. Pero el denominador común es que estos chicos, ni uno de ellos tiene fe en los políticos.

Esto hace pensar. Si en las últimas elecciones casi la mitad de los espa-

ñoles con derecho a voto obtaron por la abstención, ¿qué va a ocurrir cuando estos jóvenes sean mayores de edad? ¿Son en demasía pesimistas quienes auguran un triste porvenir a la democracia? Y francamente ¿no sería mejor que en vez de empeñarse en dar coces contra el aguijón y negar lo evidente, atender a las voces del Papa, del Rey, de la Conferencia Episcopal, del Cardenal Tarac-

cón, de los medios de comunicación extranjeros y propios, de nuestros jóvenes, de tantos y tantos que piden clarificación, honradez y honestidad en quienes dirigen la cosa pública? Y no dudo que pueda haber políticos honestos. Pero ello no quita que algo, y aún mucho, huelga a podrido en España.

Juan Servera, Pbro.

SUPER OFERTA

Sofás 2 y 3 plazas:

85.000 pts.

Con mini cadena musical de regalo
NO DEJE PASAR ESTA OPORTUNIDAD

* * *

Confeccionamos cortinas:
VENECIANAS, PAQUETE, BALON,
NUBE y GALERIAS

* * *

También confeccionamos edredones y colchas a
juego con las cortinas.

VISITENOS, PRESUPUESTO SIN COMPROMISO

MUEBLES ARANO

C/ DES CAMPS S/N

TEL. 56 78 94

SON SERVERA

Diferències i semblances entre el Son Servera dels Cotosos-boys i el Son Servera dels Amics de Cala Bona...

Ja som al 92, a l'any Olímpic, a l'any de la EXPO, al primer any sencer de Govern Municipal dels Amics de Cala Bona... que ja duen prop de deu mesos en el poder. Malgrat no fer-ho gens malament, són molts els que JA ENYOREN A FRANCISCO BARRACHINA...

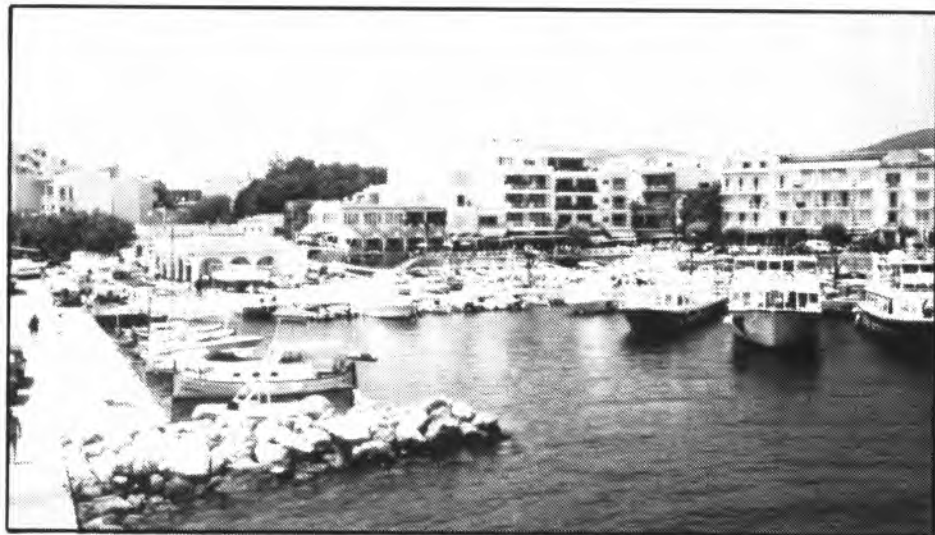
Jo, després d'un parell de mesos de tenir a aquesta secció en estat d'hivernació, he decidit tornar a posar-la en circulació, almenys per una vegada, per contar-vos les diferències i les semblances que hi ha, o que jo hi veig, entre el SON SERVERA governada pels AMICS DE CALA BONA, amb l'ajuda d'un socialista, dos exPEPEROS i un EXBATLE FRANQUISTA, i el SON SERVERA governada pels COTOSOS-BOYS... (tant si li agrada al Sr. Gerardo i demás companyia del PSOE, no anomenaré de SOCIALISTES als components de l'equip de Govern, mentre els PSOCIALISTES no siguin capaços per sí mateixos d'aconseguir més de dos regidors. El Sr. Gerardo presumeix molt dels seus èxits a les passades eleccions, però ha de tenir en compte que a l'Ajuntament actual només hi ha un socialista, que és ell, a no ser que als tres Amics de Cala ENCIMENTADA en Joan March ja els hagi regalat el CARNET...)

DIFERÈNCIES...

... Els Amics de Cala Bona, malgrat la seva inicial inexperiència estan demostrant estar més preparats per a la vida moderna que els Cotosos-Boys, malgrat no usar corbata ni tupe...

...Els Amics de Cala Bona es varen proposar acabar amb els DESGAVELLS URBANÍSTICS i pareix que ho estan aconseguint. Els Cotosos deixaven construir on i com es volia. Ara només es pot fer obra els diumenges...

...Amb els Cotosos no hi havia MI-

tentant, malgrat ja hi hagi que recullin firmes contra la tan polèmica reforma...

...A la Gravera des Pont d'En Calet ara a més de treure grava s'hi diposita tot tipus de ferralla, seguint els Consells de reconeguts especialistes en els efectes de les deixalles metàl·liques en el sòl...

...El Torrent dels Rentadors no havia estat mai tan net...

...Els Amics de Cala Bona han acabat, pareix ésser, amb la vergonya dels PÒSITS AGRÍCOLES...

...Els regidors actuals de l'equip de Govern han decidit canviar la ubicació de la Fira del Divendres. Els d'abans no s'ho plantejaren. PENSAR ÉS FEINA... I SA FEINA CANSA...

...Des de què s'ha jubilat Es METGE SERRA la gent no s'acaba d'acostumar a no veure mai el metge per casa seva. Per a tot hi ha que anar al Centre de Salut: a peu, en cotxe, en camilla... Manco N'Eduard es Batle, que encara segueix essent un Metge Tradicional, malgrat no dugui corbata ni traje...

...Ara hi ha, o almenys això pareix, una major sensibilització cap al món cultural...

...Ha augmentat considerablement el número de dones que els dies fei-

ners van a missa primera...

...El Regidor d'Hisenda pareix que està aconseguint que minvi espectacularment el nombre de MOROSOS...

...L'autobús del Transport Escolar ara ja arriba fins allà dalt...

...Els d'ara informen més a la gent del que fan, principalment a través de la Televisió Serverina, que per alguns ja és l'Orgue Oficial dels Amics de Cala Encimentada...

...Ara hi ha un GRUP DE GENE-TES que critiquen al Batle i als de l'equip de Govern a alguns mitjans d'informació.

...El batle actual no necessita demanar ajud a cap periodista per a contestar a les crítiques de SES GENETES.

...Ara és més difícil anar en cotxe CROS als Plenaris. Ara sí.

...Els Cotosos no foren capaços d'arreglar els problemes circulatoris del Poble. Els d'ara almenys ho estan intentant dintre del casc urbà: per anar a fer benzina, per anar a Cala Millor...

...Ara al CARRER JOANA ROCA es pot aparcar a les dues bandes, per concessió del regidor de la POLICIA Sr. Antoni Cànoves, cap als comerciants veïns del seu propi negoci...

...Els que vivim al Carrer CALVO SOTELLO ara Vivim al Cel. Si no fos

per l'excessiva velocitat d'alguns vehicles, la manca de passos de zebra i la manca de llum a algun tram, això seria LA GLÒRIA, circular-tòriament parlant...

...S'ha posat darrerament, de moda la RECOLLIDA DE FIRMES: contra la segona fase del Pla d'Embelliment de Cala Millor, contra la Reforma Circulatòria, contra la Gravera...

...La millor Revista SERVERINA «SA FONT» ja no és la que era. Des de que el seu Director dirigeix també la TELEVISIÓ SERVERINA, això ja no és el mateix. I és que sortir a la millor Televisió Serverina vesteix molt... I a fardar que són dos dies...

...Per contra el «CALA MILLOR» de cada vegada és millor. Millors portades, millors exclusives dels seus «reporteros intrépidos», millors publicitats... MILLORS VIPS... Millors ganàncies...

...Abans hi havia un zelador d'obres que no s'enterava de res. Ara s'enteren de massa coses. Hi ha un DELATOR que es passeja en moto i casc posat (que no el se lleva ni per pixar...) no fos cosa que la gent l'identificàs. I BEN IDENTIFICAT QUE EL TÉ TOTHOM. Ses males llengües diuen que no és SERVERÍ... I a més diuen que és del GOB... QUINA VERGONYA, ECOLOGISTA i MOTORISTA... Això no quadra... HAURIA D'ANAR A VIGILAR amb MOUNTAIN BIKE O amb SOMERA YAMAHA...

...Abans es sentia alguna vegada la Veu dels Ecologistes: GOB, GREPEACE, ADENA, JOVES VERDS, LLOQUES VENTURERES, AMICS DE CALA ENCIMENTADA, VERDOLAGUES ANÒNIMES... Tots deien la seva... I ara?...

...S'han començat a sembrar arbres a diverses zones del poble: Zona Verda,AVINGUDA de la Constitució, Poliesportiu, Estació del Tren... I a més no són pins...

...A l'Estació del Tren ja no s'ocupen terrenys públics per tancar cabres i cabrits...

...La carretera de Son Servera a Capdepera comença a canviar. De l'antic traçat només en quedarà el record... On són els arbres Gonçal?...

...També ja han començat a marcar el nou traçat de la Carretera de Son Servera a Sant Llorenç, ja que les obres han de començar quan acabi la temporada turística...

...El PSOE serverí ha duplicat el seu nombre d'afiliats... I segueix avançant... I els Peperos?...

...Al Carrer LEPANTO després d'un mes d'intensa circulació comencen a produir-se els primers bonys i els primers forats...

...Ha minvat espectacularment el lloguer de pel·lícules de VIDEO...

...Ha augmentat espectacularment la visió de Telenovel·les Venezolanes...

...La directora d'es BOBRIO CALAMILLOREAR ara també fa un bodrio per la ràdio. SPECIALITY SUS BODRIOS... TODAY.. TOMOROW... I AFTER TOMOROW, per no perdre sa costum...

...Els Cotosos acceptaven de forma molt esportiva totes les crítiques que rebien des de molts d'indrets. Els amiguets de Cala Encimentada s'han AUTO-DIVINITZAT i no volen acceptar cap crítica, per justa i necessària que sia...

...De cada dia són més els joves que durant el seu temps d'oci es dediquen a les feines pròpies del camp: llaurar, sembrar, espedregar, excecallar, aixernar, cuidar animals...

...Durant la legislatura dels COTESOS-BOYS es va començar l'urbanització del «PUIG DE SA BASSA» i del «PLA DELS ROMANÍS». Ara les obres estan aturades. Fins quan Amics de Son Servera?...

SEMBLANCES...

...Els Cotosos editaven un Bolletí Municipal d'Autobombo. Els Amics de Cala Bona han fet el mateix. Tenint dues revistes locals no és necessari invertir diners públics fora poble promocionant políticament la imatge (dues fotos almenys de cada un...) dels regidors de l'equip de Govern.

...El sistema per afaltar carrers no ha canviat, s'empren els antics mètodes. No es lleva la capa d'asfalt anterior, es superposa una capa damunt l'altra i els portals, sortides d'aigües pluvials, comportes, aceres... o bé queden tapats o bé necessiten esser arreglades. Això no és asfaltar Sr. TONI LLANUT, això són «CHAPUZAS», PAGATS FORADATS...

...LA GRAVERA CONTINUA FUNCIONANT I ELS CAMIONS DE FORMIGÓ CONTINUEN EMBRU-TANT ELS VOLTANTS.

...En MATEU «FENA» continua donant sa tabarra amb lo de Sa Residència. I jo segueix pensant que llevat de a quatre o cinc fadrins vells a poca gent de Son Servera li interessa una residència. Abans de construir-la seria necessari fer una previsió de possibles interessats, no fos cosa que passàs el mateix que a Bunyola que està tancada per manca d'inquilins o el cas de la d'Inca que suporta un dèficit bestial...

...Els al·lots i al·lotes que encara no tenen edat per anar a les DISCOS de Cala Millor segueixen sense tenir on passar les hores d'Oci de Cap de Setmana o de les Vacances.

-ALS RENTADORS HI CONTINUEN RENTANT COTXES...

...LES OBRES DEL POLIESPORTIU FARAÒNIC CONTINUEN ATURADES...

...Tant abans com ara no hi ha oposició a L'AJUNTAMENT. Els Plenaris són de pel·lícula d'Art i Ensai, avorrits com sempre, amb poca gent... i amb pocs recursos per part dels COTESOS-BOYS, tant pocs com els que tenien en Joaquinete i companyia.

...LA TAN PROMESA PARTICIPACIÓ CIUTADANA EN LES TASQUES DE GOVERN CONTINUA ESSENT UNA UTOPIA...

...El 99'99 % dels actes on es reuneixen més d'una persona comencen, continuen o acaben menjant-se un BON TIBERI. Hi segueix havent una RUSCA que és massa.

...ELS DE LA TERCERA EDAT, AMB EL CONSENTIMENT DE L'AJUNTAMENT, CONTINUEN ELEGINT LES SEVES JUNTES DIRECTIVES DE FORMA ANTIDEMOCRÀTICA.

...Els equips de bàsquet i volei continuen emprant les instal·lacions tercermundistes de Ses Escoles Velles.

...AL CARRER DE LA MAR ELS COTXES SEGUEIXEN APARCANT DAMUNT LES «ACERES».

...El poble estava i continua BRUT: papers, plàstics, pedres, herbes, lloques... I la responsabilitat és de tots. Manquen papereres i ganes d'emprar-les.

...Seguim sense tenir Cinema. A l'antic CINE UNION ja només li queda un tros del seu cartell. Esperem que les restes del cartell no deixin malparat a qualcú si li cauen damunt el cap...

...Els tan promesos PARCS INFANTILS continuen essent promeses electorals...

...El solar que diuen que té l'Ajuntament darrer Ca'n Rafel Siulo continua brut i sense utilitat.

...L'ABOCADOR INCONTROLAT D'ES SIPELLS DE L'AMO EN CLOVES CONTINUA OBERT I FENT TANTA PUDOR COM ABANS...

...A alguns «PUBS» i «DISCOTEQUES» de la Zona Costanera hi deixaven i continuen deixant entrar a MENORS DE 16 anys. Molts de pares estan assabentats del fet i no fan res per evitar-ho.

...ELS SOLARS QUE ENREVOLTEN LA CASA DE L'EX-REGIDOR D'URBANISME CONTINUEN BRUTS I SENSE TANCAR.

...La il·luminació nadalenca continua estant instal·lada massa temps. Com abans: de principis de Desembre a finals de Gener. Despilfarrant energia som únics. I això que ens governen uns ECOLOGISTES???

...Els de l'Equip de Govern seguint costums iniciades abans s'han autopujat els seus sous, per damunt de l'IPC en un parell de parells de punts. I com és lògic també han pujat els IMPOSTOS. Com abans... El regidor del CDS ANTONI LLANUT, si vol esser conseqüent amb el que va prometre al seu programa

electoral de que no pujarien els impostos, HAURIA DE DIMITIR DEL SEU CÀRREC. Que es pot esperar d'un Ex-batle Franquista?... Que prometi i que no cumplesqui.

...Puedo prometer y prometo deia el seu ídol...

...Quan arriba els dies 1 o 16 de mes i hem de canviar els cotxes a l'altra banda del carrer, si aquests dies són dissabte, diumenge o festiu, els cotxes continuen on estaven. I els municipals a s'ombra.

...CONTINUEN A BON RITME LES OBRES D'ENCIMENTAMENT DE TOT EL LITORAL. Ciment preparat amb l'estupenda grava de la gravera il·legal de Son Servera. O ja és legal?...

...Els serverins continuen fent BUFES I MÉS BUFES. Ens segueix agradant tenir més i millor que els nostres veïns: millor casa, millor cotxe, millors viatges, millors festes, millors...

...ELS XAFARDEJAR continua essent el principal esport que practiquen la majoria dels serverins...

...El BAR «ES MULÍ» (escrit en serverí) continua essent el centre dels berenars dels polítics, funcionaris de l'Ajuntament, desenfeinats, banquers, placers i xafarders.

...Ni els d'abans ni els d'ara han informat al Poble de qui foren els BENEFICIATS AMB ELS PÒSITS AGRÍCOLES... Les males llengües viperines diuen que no ho fan perquè dintre de la llista de beneficiats s'hi troba un regidor de l'equip de govern, un regidor de l'oposició, un ex-regidor i el més roig dels rojos del poble...

...El nostre poble continua tenint carrers dedicats a polítics: GENERAL FRANCO, JOSÉ ANTONIO, GARCÍA RUIZ, GENERAL GODED, CALVO SOTELLO... Fins quan?

...I A MÉS CONTINUAM ESSENT UN DELS ÚNICS POBLES DE MALLORCA QUE TÉ COM A FILL IL·LUSTRE AL MAJOR FEIXISTA QUE ES RECORDA PER LA NOSTRA ILLA: IL CONDE ROSSI... Fins quan?

Sebastià Vives
«Perleta»

BAR S'AGUAI

! Bar
! Cafeteria
! Hamburgueseria
! Pollos al ast
! Platos combinados

C/. Molins, 24 - Tel. 58 59 89 - CALA MILLOR

SUPERMERCADO

ALDI

SON SERVERA

C/. Prebistero Pentinat, 3 - Tel. 56 71 76

ALIMENTOS CONGELADOS, CARNES FRESCAS
Y FRUTERIA

jardineria grèvol
garden center

C/. General Franco, 29
07 550 - Son Servera (Mallorca)

Teléfono: 56 74 54 - 56 74 86
Fax 56 81 31

Cruels ironies

Després de cinc anys de professar la vida de docent, tractant d'ensenyar perquè l'únic que interessa de debò són els duros, un dels aspectes de la història que més em complau d'interpretar correspon al de les seves ironies. Pot ser amb això, pens que, que com a pròpia de l'home, la seva evolució i canvi està plena de contradiccions. Com recordaràs, estimat Tominxos, a la darrera conversa acabava amb una al·lusió a una d'aqueixes paradoxes, la que vincula factualment l'esperit i la praxi quan es pretén distingir entre un món d'ací i un altre d'allà senzillament per a regnar-los o no. Avui, tanmateix, m'ocuparé de qüestions més aviat poc joioses, de difícil enteniment pels que volen pensar justament, però de fàcil explicació pels que s'obstinen a fer el contrari els quals, com cal imaginar, són la major part dels vius. No és estrany precisament que sigui d'aquests últims de que hagi d'historiar el seu procés atès l'estímul econòmic que motiva tots i cadascú dels seus actes. Com a botó de mostra basta assenyalar que un dels més esgarriadors sarcames de la història econòmica, per ventura el més brutal, és aquell que lliga el creixement amb el patiment, la riquesa i la misèria. La Revolució Industrial, fita inoblidable per la consolidació de la nostra societat actual, fou possible gràcies a la legió de desesperats que acceptaven qualsevol humiliació per tal de sobreviure. I així un munt més de coses.

Promet, ben pensat Tominoios, que prest et faré partícep de les meves dilucidacions entorn el 92 que des de fa poc, i amb més pena que glòria, s'ha començat a celebrar. Avui et diré que aital efemèride vessa contradiments per enllà on hom cerqui. No sembla bo d'entendre, al manco per una minoria, que enguany, precisament, culminin un cúmul de normatives gens acordes amb la voluntat d'unir civilitzacions i cultures que regnava (*sic*) l'esperit

Des dels cafetons greixosos amb la xixa i el té verd, els nordafricans contemplen astorats la televisió d'Europa.

La Revolució Industrial, fita inoblidable per la consolicació de la nostra societat actual, fou possible gràcies a la legió de desesperats que acceptaven qualsevol humiliació per tal de sobreviure

en les partides cap el nou món. I és que el desig imperiós de que se'ns reconegui com a europeus —és a dir, com a habitants de primera (...)— comporta aspres traicions i l'oblidament de compromisos de molt ençà adquirits. No deixa de ser xocant que el que hom vol festejar —un descobriment de segona mà i una occidentalització feta a força de fuet— coincideixi amb la sublimació racial dels conquerits reflectida amb la probable i propera incorporació del tristíssim vocable *sucada* dins el *Diccionario de la Lengua Española*, continuant així la seva tasca de netejar, fixar i donar «*esplendor*» tot allò que toca. Tant o més patètic, nogensmenys, resulta la sàbia decisió de les nostres autoritats —que entraran de gratis a la Expo i als Jocs Olímpics, com ja ho fan en els folklòrics esdeveniments del Madrid Cultural— d'exigir visat *els hispanoamericanos*. Com feren antuvi els germans grans d'occident. La *Madre Patria* ignora els seus fills quan aquests empenyen amb problemes de subdesenvolupament, condemnant-los immisericordement a la condició de camells de la misèria.

Durant gairebé vuit segles els musulmans dominaren bona part del sud d'Europa deixant un legat que mai ha estat motiu de celebracions

Però abans d'ésser invasors els espanyols (*sic*) fórem invaïts. Durant gairebé vuit segles els musulmans dominaren bona part del sud d'Europa deixant un legat que mai ha estat motiu de celebracions. Sincerament, no crec que els islàmics ocupassin les terres passant les avemaries dels seus rosaris, com succeí a l'Índia on la violència més extrema ha caracteritzat tota casta d'imposició. Tot i així, la tolerància d'aquella civilització supera en molt, a llavors, les dispensades per croades i evangelitzacions la qual cosa, segons et comentava fa poc, i seguint els fets més recents, s'endevinava difícilment pensable. Però així fou, si menys no pel cas espanyol i, encara més pel que mos afecta més directament a nosaltres mateixos. I així, malgrat la presència dels àrabs fou quelcom emenentment enriquidora, hi ha qui solemnitza la seva desfeta i l'esclavització dels seus pobladors. Per això, alguns que critiquen, i no sense raó, el genocidi comès pels espanyols a les Índies, justifica religiosament l'anihilament que els catalans infringiren els *musulmans de Mayurqa*. I és que com postil·la un germà meu, fa més planta ser membre de les CC.EE., on hi ha ordre, progrés i bones maneres que ser-ho de la O.U.A., on tot és desgavell, brutícia i pobres.

Sovint, la política i l'economia causen bromes terribles. Els canvis coiunturals capgiren de cop i tot s'esbuca. Tot i que no acostumassis a anar de caça, saps molt bé Tominxos l'estima dels caçadors pels conills: els volen per a matar-los. I així sem-

A la nit, s'afiquen com a sardines dins els bots.

bla ocórrer amb la nova relació que per l'estat espanyol va deparant el camí europeu. Molt ens complau arribar als aeroports i entrar als països comunitaris per la porta elegant. Això però té un preu i una segona cara, clar: el sacrifici «social» que genera Maastrich entronca de ple amb les dures mesures sobre els estrangers, especialment, *moros i sudacas*; el primer no pareix convèncer ningú, màxim quan el poc líquid que resta es ventila entre la *beautiful* de la

Com feren antuvi els germans grans d'occident, la Madre Patria ignora els seus fills quan aquests emprenen amb problemes de subdesenvolupament, condemnant-los immisericordement a la condició de camells de la misèria

borsa i els trens d'alta velocitat; el segon n'és dibuixa, però, encara amb més espant: les notícies sobre els intents frustrats de travessar les costes africanes cap el *dorado* europeu amb morts d'ofegament, detencions i viatge de retorn i/o, en el millor dels casos, incorporacions a les màfies esclavitzadores, marginació i misèria. Les cordes de negres venuts per enllà els temps moderns als i pels portuguesos, holandesos, anglesos... no es diferencien gaire dels individus alts i afamagats que, vestit d'europeus, t'acosen impenitentment al *Sacre Coeur* parisi per tal de què els compris *walkmans* i objectes de fusta.

Des de les seves morades de l'altra banda de la Mediterrània, des dels cafetons greixosos amb la *xixa* i el té verd, els nordafricans contempnen astorats la televisió d'Europa. Estalvien el que poden i fan estalviar als pares i amics per tal de reunir les vuitanta mil pessetes que demana el barquer negociant. A la nit, s'afiquen com a sardines dins els bots. Fa fred, callen i esperen... Mentre, a distància galàctica, uns cosmonautes de l'antiga Unió Soviètica adverteixen les transformacions de la terra; tal volta quan tornin...

G.L.N.

Per l'esquerra Gabriel Llull, Bartomeu Martorell, Mª Monserrat Català, Antònia Miró, Juana Martín i Manoli Donosa.

GABRIEL LLULL

Arribats a l'hora de l'entrevista començam parlant amb D. Gabriel Llull director del Centre d'Adults i de seguida ens diu: «no em consideres director, sinó un més de l'equip».

-Sr. Llull, és el primer any que imparteix classes ens han dit que és serviria d'arrels. Quina diferència hi ha a Son Servera en relació a d'altres pobles, ha trobat el que esperava?

-Sí... ja, ja, sempre trobam el que esperam... molta de gent en marxa.

-Ara ja en serio, quin canvi en relació a Manacor, on ha impartit classes durant 16 anys ha trobat a l'arribar aquí a Son Servera un poble petit?

-Jo no el consider un poble petit, a l'estar relacionat amb tot Cala Millor, és tan gran com Manacor podríem dir en quant a persones. Però en canvi al passar de dia amb els al.lots a treballar de vespre amb adults sí. Estar amb al.lots o estar amb adults és un món completament diferent. Si bé els meus inicis dins el Magisteri varen esser amb adults vaig començar a sa campanya d'alfabetització que hi va haver l'any 1964-65.

-A partir de l'any 1993 s'exigirà el Graduat Escolar per qualsevol treball. Que diria als adults que no tenen aquesta titulació.

-Que prenguin consciència de que serà un problema nostre, no serà un problema dels estrangers i, des d'a-

quí convidat a que es matriculin i facin el possible per treure-se el títol que sigui necessari per poder seguir a sa seva feina que fan.

-Aproximadament quantes persones s'han matriculat enguany?

-Enguany eren 13 de FP-1 i d'accés eren unes 15 persones.

-Són gent jove o més bé major?

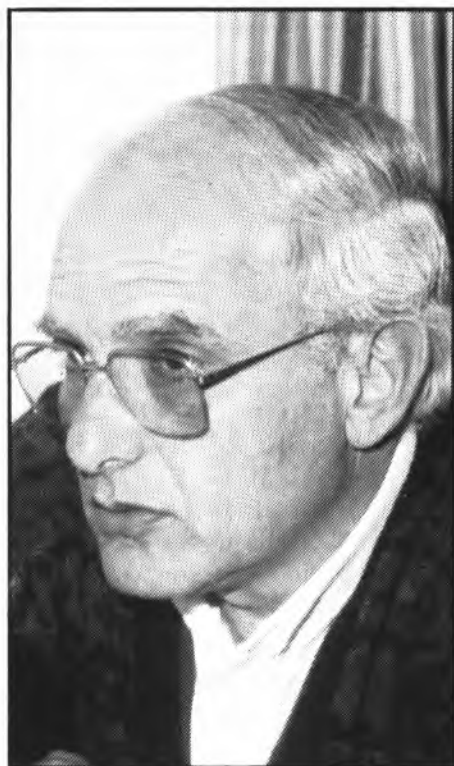
-No, no són gent major n'hi ha de jove i d'edat mitjançana, és gent que té necessitat de treure-se es títol de F.P. o d'anar a s'accés per unes circumstàncies de treball molt d'ells, no per ganes d'estudiar.

-Per informar a sa gent que no ha vingut mai. Quins són els horaris?

-Donam facilitats i sempre ens adaptam a l'horari que sigui necessari començam a les cinc del capvespre

Del 9 al 13 de març es celebrà la III Setmana Cultural de Son Servera organitzada pel Centre d'Adults amb gran participació i assistència de públic a tots els actes.

Per conèixer un poc més d'aprop als professors del Centre ens reunírem amb ells al Restaurant Port Vell. Mentres anam assaborint un magnífic arroz negre ens adonam d'un punt en comú que tenen tots ells: UN GRAM AMOR A LA SEVA PROFESSION I IL·LUSIÓ PELS SEUS ALUMNES.

fins a les deu i si fos necessari amoliaríem l'horari fins a les onze.

-Per aconseguir el Graduat Escolar ha d'esser en dos anys. Quantes d'hores necessiten?

-No, primer feim una prova inicial i veim el nivell que tenen, segons el nivell basta un any. En quant a hores a vegades amb quatre hores setmanals poden treure-se el curs.

-El Centre d'Adults cuida de la part Cultural del poble, amb aquest sentit la vostra labor és molt important coneixeu les inquietuds de la gent. Què hi manca a Son Servera?

-Locals, sens dubte locals, en tots els sentits, perquè sa gent ens ha respost aquesta Setmana Cultural vàrem haver de fer s'obra teatral a defora era un problema per noltros perquè no sabíem com haviem de començar el muntatge d'es teatre. Sense locals sa gent ha respost molt bé, tenint locals podríem fer moltes més coses.

MANOLI DONOSA

-Manoli, quin temps fa que estàs dins el Centre d'Adults i quin és el

teu treball?

-Enguany és el segon any que estic al Centre d'Adults sa meva feina és un poc d'organització, ajud a n'Antònia a dur els cursos de l'INEM, matrícules, quan ha començat el curs duc un llistat d'assistència, m'enca-

rrec dels diplomes, propaganda atendre a sa gent que va a informar-se. Aquesta diríem que és sa meva feina, un poc d'organització i gestió.

-T'agrada aquesta feina?

-Sí ara sí quan em varen dir de fer aquesta feina em va caure s'ànima en es peus, perquè jo som professora i quan em digueren que havia d'estar a s'oficina em va caure molt malament, anava per fer classes.

Enguany m'oferiren sa possibilitat de donar-ne i vaig esser jo qui va voler s'oficina.

-Quines són ses teves afeccions?

-Es meus «hobbys» són la música, colleccionar postals, segells, mone-des, llegir, mirar la televisió, un poc de tot.

-T'he demanat per les teves afec-cions, perquè té sentit donar classes de flauta. Penses presentar-te al Conservatori?

-Quan vaig començar no era sa meva intenció examinar-me perquè havia acabat sa carrera i anava cansada d'exàmens, però vaig pensar que si estudiava tot un any, fa beneit no presentar-me crec que si estic pre-parada m'hi presentaré.

-Sa Banda de Música va tornant gran. Penses tocar-hi en estar prepa-rada?

-De moment no sé si tendria temps, trob que és difícil es solfeig i instrument d'aquí a dos anys, en tor-narem parlar. Però et puc dir que aprendre a tocar sa flauta m'agrada molt.

JUANA MARTÍN

Juana, quin temps fa que treba-lles al Centre d'Adults?

-En el Centro de Adultos este es el segundo curso que estoy trabajando.

-Quines assignatures imparteixes?

-Bueno, yo doy clases de Graduado Escolar, Lengua Castellana e Historia este año, y clases de mecanografía. Aparte colaboro un poco con las demás en la organización general.

-Has donat classes a al.lots?

-No, yo soy Licenciada en Historia, no soy maestra, pero solamente he dado clases en adultos, este es el segundo año que doy clases.

-Quina és sa dificultat major de treballar amb adults?

-La dificultat mayor, primero el recelo con que la gente se acerca a un Centro de Adultos muchas veces, no siempre, con un sentimiento de inferioridad. Luego al ser gente de edades muy diferentes gente que ha hecho hasta un séptimo u octavo, gente que hace años que ha dejado de estudiar, los niveles son muy diferentes y a los profesores nos cuesta intentar unificar todo eso.

-I sa part més satisfactòria d'ensenyar a adults?

-Sobre todo el interés que tienen que van por propia voluntad, con mucho entusiasmo y ves que disfrutan de aprender y de estar allí.

-Per aquelles persones que de joves no tingueren s'oportunitat d'estudiar i encara no s'han acostat mai al Centre. Que els diries per animar-los a estudiar?

-Que se animen que en el Centro de Adultos cualquier persona tiene cabida, que no se sientan inferiores en ningún aspecto ja que no han sido ellos los culpables de no haber podido estudiar y ahora tienen esta posibilidad que antes no existía y que es estupendo que la gente mayor se anime. A mi particularmente me encanta ver a una persona de cincuenta años en el Centro de Adultos.

-Quin cursos t'agradaria impartir que ara no tengueu?

-Yo creo que en general la oferta de cursos que tenemos está bien. El principal problema que tenemos ya se ha dicho aquí, es la necesidad de un local en exclusiva para el Centro de Adultos, pero los cursos són muy variados y cualquier persona que en invierno no trabaja puede hacer desde cosas para pasar el tiempo, cursos de ocio como el de punto mallorquín o cocina que són los que tienen más aceptación, cursos de administración o sacarse el Graduado Escolar, la persona que en su día no

ha tenido la oportunidad de estudiar. Creo que la oferta es muy variada, no damos cursos relativos a la música, pero tampoco hace falta creo yo, porque hay una Coral y una Escuela de Música y en general todos los aspectos están bastante bien cubiertos, la oferta es muy variada.

ANTÒNIA MIRÓ

-Antònia tú ets sa més veterana d'es grup.

-Sí vaig entrar a treballar amb s'Assistentia Social, però jo som Pedagoga i quan se'n va anar en Miquel Mas, vaig passar el seu lloc, an es febrer va fer tres que treball a Son Servera.

-Explica'ns com és sa teva feina?

-Jo no només faig feina al Centre d'Adults, faig feina al Servei Municipal d'Educació i sa meva feina és sa d'organització, evidentment aquí on faig més feina és al Centre d'Adults perquè és un dels llocs on hi ha més feina dins el Servei d'Educació per exemple tenc bastanta relació amb l'INEM amb tots els cursos que es fan juntament amb Na Manoli que som ses que treballam més directa-

ment. També faig projectes, ajud a ses professores i duc sa part de relació amb l'Ajuntament, el batle, el personal a nivell de contractació de monitors.

-Has anomanat l'Ajuntament, els polítics es van succeint, van passant, el vostre és un treball tècnic. Consideres que els polítics que tenim actualment s'afiquen molt amb voltros o us donen llibertat?

-No, no s'afiquen molt amb noltros... (uep... no em vull referir als polítics d'ara, sinó els polítics en general) el que jo trob és que estaria bé que els polítics es conscienciassin que el Centre d'Adults o sa Cultura en general és tan important com Urbanisme. Supòs perquè és sa nostra àrea i l'estimam perquè s'ha de fer amb voluntat. Consider que els polítics s'haurien de conscienciar de l'importància de la Cultura i que la feina que exigeix és molt important.

-Enguany el Centre d'Adults haurà movilitzat quasi 500 persones en diferents cursets. Sou conscients que dirigiu sa part Cultural del poble?

-Tant com conscients que dirigim sa part Cultural no ho sé, som conscients de què noltros feim una feina molt important en la part de Cultura. A més el Centre és un projecte que ha sorgit amb tota intenció es fan cursos de qualsevol tipus, podem tenir una formació acadèmica, cultural, poden venir a passar el temps i crec que des del Centre d'Adults hi ha una oportunitat molt grossa d'obrir sa Cultura a tot el poble.

-Estéim d'acord en què el Centre és molt important. Tu que estàs en relació amb els polítics aprofita ara per demanar-los públicament el que no us concedeixen?

-Bé, el que noltros volem és tenir ses Escoles Velles amb exclusiva o al manco poder usar totes ses aules, pequè ara hi ha pre-escolar. Pareix esser que el Centre de Pre-escolar ja està concedit. Després que arreglin s'edifici perquè necessita una restauració total. Això sembla que l'Ajuntament ho té en compta.

BARTOMEU MARTORELL

-«Mestre Tomeu» anem per feina, és el primer any que treballes a Son Servera. Com has trobat s'ambient?

-Això de «Mestre Tomeu» ho has sentit a ses companyes, que en prenen un poc es pèl.

-Tens raó, perdona.

-No té importància. Trop que a Son Servera hi ha un bon ambient en pla Escola d'Adults, jo és el primer any que faig feina, en principi s'ambient és òptim i bò, sa gent està molt interessada, s'oferta és bona, dóna una oportunitat a tota aquesta gent que per ventura de més joves no han tengut ocasió de seguir uns estudis acadèmics i també als que volen seguir cursets d'esplai i d'oci. Crec que l'Escola d'Adults de l'Ajuntament de Son Servera està bastant ben equipada, exceptuant els locals. Ara en pla professorat i d'oferta crec que està molt bé i a més sa gent participa.

-Quina mitja d'edat tenen els teus alumnes de Graduat de Cala Millor?

-Jo tenc alumnes entre vint-i-cinc i

trenta anys. És gent que es troba amb la necessitat de tenir una titulació. Tenir Cultura no és tenir un títol però el títol de Graduat Escolar els és necessari pel seu treball.

Mª MONSERRAT CATALÀ

-Mª Monserrat tu ets professora de català. A la III Setmana Cultural els teus alumnes representaren amb gran èxit la rondalla mallorquina Ous de somera. Parla'ns un poc d'aquesta obra.

-Bé, jo feia d'apuntadora en el moment que representàrem l'obra, la vaig dirigir, però l'èxit és dels alumnes i de la gent que hi participà.

-Quantes persones participaren?

-Persones que actuaven eren dotze, però hi ha hagut molta gent que ens va ajudar, sa decoració ha estat a càrrec Pep Fuster és el decorador que ha impartit el curset de decoració, el vestuari l'aportaren els mateixos alumnes, sa part tècnica de llum, focus i música la cediren en Toni Palerm, en Pere Jaume i en Jaume Ferragut.

-Representar aquesta obra ha estat un incentiu pels alumnes de

català. Segons tenc entés és el primer any que es fa.

-Sí, és el primer any, a més ha sorgit d'ells jo els vaig demanar tant al grup de castellano-parlants que cantaren, com als de catalano-parlants que feren s'obra que volien fer, ja que havíem de participar a la III Setmana Cultural. En Miquel Sancho va proposar s'obra Ous de somera i a tots els va agradar i s'animaren.

-Segons la teva opinió a part del Centre d'Adults, què és necessari a Son Servera?

-Apart d'arreglar el Centre, un local públic dins el poble, que s'Ajunament, al manco, tingués un lloc públic i cobert, no en tenim cap, en cas de què hagués plogut es dia que actuàrem s'hagués hagut d'anul·lar s'obra i és un poc trist després de s'il·lusió que tenien els alumnes.

-Dins la Setmana Cultural, on ha participat més la gent?

-Enguany no ens podem queixar, la gent ha assistit i participat a tots els actes, als Jocs d'Animació vingué molta de gent de les escoles i al Ginkama ha participat gent del centre que fan el Graduat i d'altre gent. Es dijous amb el teatre i ses cançons hi va haver molta de gent i el divendres amb Sa Banda de Música i sa Coral Infantil va dur moltíssima de gent, no n'esperàvem tanta.

Després de soportar amb amabilitat les preguntes, el director i tots els professors ens recalcaren la importància dels monitors que han impartit la resta de cursets i la seva entrega. També animar a totes aquelles persones que vulguin fer propostes per impartir nous cursets l'any vinent.

A més agrair a Ses Cases de Ca S'Hereu que s'abocaren en tot el necessari per poder oferir allà el Curset de Cuina Mallorquina. Una vegada més, tant l'amo com sa madona que estan a ses cases, al igual que el senyor Ventura, demostraren amb fets que Ses Cases de Ca S'Hereu estan obertes al poble.

M. Ordinas

Exitosa Setmana Cultural a Son Servera

Del 9 al 13 de Març tengué lloc a les Escoles Velles la III Setmana Cultural de Son Servera, Acte Cultural ja arrelat al nostre poble, a on els alumnes de les distintes àrees educatives que al centre esmentat es duen a terme, educació principalment enfocada de cap als majors que així es poden formar i preparar en uns nivells que abans, per a distintes ques-

tions no han pogut fer, exposaren els seus treballs. I fou del tot exitosa, amb actes de tot tipus, començant per la exposició de les feines desenvolupades pels alumnes, entre les que poden destacar les mostres de ceràmica de punt mallorquí, decoració, etc., sense que aquestes fóssin ni molt manco molt millors que les feines de les altres especialitats allà exposades.

A més d'aquesta exposició, podem parlar també de l'èxit de les conferències que allà es donaren, que versaren sota els corsaris mallorquins, reciclatge de paper, sortides quant els fems que produïm, et.

D'altra banda, el curset de cuina impartit pel mestre cuinar de l'Eurotel tengué una boníssima acollida i es confeccionaren plats de vertadera

OUS DE SOMERA, que amb la gran actuació dels actors aconseguiren un èxit que per a més d'una obra professional ho voldrien alguns.

Per acabar la Setmana Cultural, la Banda de Música de Son Servera i la Coral Jove dirigida p'en Pol Alba ens tornaren deleitar amb unes peces de

vertadera categoria.

Enhorabona als organitzadors de la Setmana Cultural, als professors, als alumnes i en definitiva a tot el poble que es qui en surt guanyant de la feina d'aquest grapat de mestres que dediquen el seu temps a l'ensenyança dels majors.

Agraïment

qualitat.

I si de qualque cosa es pot parlar i no acabar es de la nit de festa que ens donaren els alumnes de català, en els dos nivells que s'imparteixen al centre. Els primers, del primer nivell, ens sorprengueren amb unes cançons dirigides per la mà den Pep Alba, i hem de dir que per la dificultat que condú haver de cantar en català per a unes persones de parla castellana, no féren fantàsticament, conseguint un gran èxit entre el nombrós públic assistent a la vetlada.

Altra tant o més és pot dir de l'obra enllestida pels de segon nivell,

L'Escola d'Adults vol agrair públicament tota l'ajuda que aquestes madones serverines, Madò Maria Serra, Bàrbara Solla, Bàrbara Xexa, Magdalena Xima i Sebastiana de Son Sard,

varen donar al centre, ja que sense elles no hauria estat lo mateix. Gràcies per a la vostra col.laboració, sou uns àngels!!!

Centre d'Adults de Son Servera

Vergonya, Cavallers, vergonya!!!

Darrerament, assistir als plens a Son Servera resulta de lo més avorrit, per varis motius, m'explic:

-La nula voluntat per part dels components de govern de donar part a la oposició en les tasques de governar, fins i tot en el que es refereix a interessos comuns, com per exemple en la negociació del conveni amb els treballadors de l'Ajuntament, conveni que pot ser entre tots s'hagués pogut fer d'un cop sense haver de rectificar ara i després i llavor donar comptes a l'oposició, que precisament es queixa d'això de no haver pogut intervernir en les negociacions, malgrat només fos d'oients.

-D'altra banda la poca preparació que demostra tenir part de l'oposició per afrontar les seves tasques pròpies de defensar el que pensen. La major part del temps ho perden queixant-se del poc que les tenen en compte els que comanden, oblidant-se dels reals problemes del municipi, com poden ser els temes de la gravillera, vertedero, pla d'Embelliment per a la Cala Encimentada, el Poliesportiu, la participació ciutadana, la total y absoluta falta d'un programa nou cultural que demostrí que es pot fer qualche cosa més que ens feia el

Sr. Ferragut, etc.

-Per últim, la degradació que ha tengut lloc entre les relacions del que duen sa pella pel mànec i els que la voldrien tenir.

Això s'ha convertit en un pati de veinades, amb un xafardeig continu, en un rentador de barri baix, a on no se té la més mínima vergonya a l'hora de dirigir-se uns als altres, elevant a la categoria de normal un comportament que més es digne de quatre animals, que de persones mínimament cultes i serioses. Paraules com mentider, fas oi, callau si no voleu sentir de més grosses, si voleu que destapem, destaparem!!, no fan sino deixar ben alta la bandera de la ineficàcia política, sembrant la dubta entre els ciutadans que poden pensar que si hi ha res que destapar i no es tira del llançol d'una vegada es perque els d'ara també tenen que callar en segons quins temes.

I es que els quatre serverins que anam als plens ho feim perque tenim més coratge que en «Prim», perque després de escoltar-ne un, vos assegureu que no queden convidats.

El que em sap més greu de tot es que jo pensava que això canviaria, que les formes i els fets serien molt

diferents amb aquest consistori de gent jove, però es veu que el «pacte» pesa molt, pareix que no tenen bon navegar amb el bagatge d'enrera dels regidors de l'altra banda del grup, amb la part més conservadora, perque la veritat es que encara, demostrar, demostrar, no han demostrat res, quatre canvis sense importància, quatre arbres salvats, dues festes mig arrelades, d'enrera, i poc més. Sí, han enllestit un pla per a Cala Encimentada pràcticament copiat del de Cala Pitjor, ells que tant ho criticaren! i atura. No, no es el que molts esperavem de vltros, al.lots!!!

És ben hora que us poseu a fer feina de bo i agafeu el bou per a les banues, malgrat siguin molt llargues i vos deixeu de «cuentos», que per a comptes ja tenim les Fades i si fa falta en PESAVI.

Si qualche cosa heu de destapar, fer-ho, però ja està bé d'amenaces, basta ja de prepotència, esteim un poc farts de les paraules malsonants tan d'uns com dels altres. Trob que heu pres per un camí que res té que veure amb la política seriosa i ben feta. Vergona cavallers, vergonya!!!

Santiago Sevillano

LIBRERIA SANTIAGO

- PRENSA, PAPALERIA Y LIBROS
- MATERIAL DE INFORMATICA
- MATERIAL DE OFICINA
- PAPEL DE ORDENADOR Y FAX

Jaume Robí

-S'altre vespre dins sa cuina vaig dir brute a sa padrina. Dominé. Qualque dia la cantaran din sel Plè.

-Que pensin només amb l'aprofitament, la brutor, la complicitat i cent mil veritats més.

-Un joc polític: que a la Fundació Miró de Ciutat hi haguin posat un nou Director amb carnet «psocialista» i el Consistori sia «pepero». Tot un gol com el de Hagi al Zorino.

-Sa «porqueria» que se passeja pel món.

-Van amb el cap tan alçat que no s'en donen compte que tropitjen merde i l'escampen.

-Lo avorrida que es fa aquesta pàgina.

-Per montar un jardí nou a Cala Millor en «Ustí» vulgui «fotre»

només 4 milions i mig a l'Ajuntament.

-Que el Clot dels Fems no està en contra dels qui governen, ni a favor de l'oposició, ni en contra d'uns ni dels altres, només està a favor de sa brutor.

-Tenir ses mans fermades i no poder-les desfermar. Ha de ésser ben fotut això.

-Un parell de frases «chulis»:

Si tú no me destapes, noltros no te destaparem. Sempre agrait per no haver-me destapat i seguirem essent implicats, fins que...

-Ses bones amistats i els bons negocis no se barallen mai, a no ser quan: «s'arada vol passar davant es bou» i en aquest cas tot «s'enmerda».

-Sa cantitat de merde que se passeja pel món, i encara vol que les ves-

sis els peus com a «Deus» del temps passat i que no torn!

-Lo que podria ser el futur Centre Cultural Floral a l'estació de Son Servera si no el «trepitjan» pel mig camí.

-Lo bé que és «digesteix» aquesta secció amb bòn matí.

-Que encara, volen tenir raó i van ben equivocats.

-Se comenta tant l'arribat de 56 «kilos» a «l'Injustament» amb ses mans obertes. «Collons que ens anirà de bé».

-Ses «medalles» que caven, perdudes pel mig del camí.

-Començar a trocetjar arbres començant per dalt a fí de tenir mig camí fet.

-Es poder del «Oh, Déu» Don Santi, el manipulen massa.

Restaurante Bar

PORT - VELL

LES OFRECE SU
ESPECIAL CARTA DE
INVIERNO

Cruce Costa de los Pinos
Son Servera (Mallorca)

Reservas al
Tel. 56 79 02

BRICO - MUEBLES CALA MILLOR

C/. Fetjet, esquina calle Son Corp
Tel. 58 68 88 - CALA MILLOR (Mallorca)

Trobada de Donantes de Sangre

El pasado 28 de Marzo tuvo lugar en Son Servera la tradicional Trobada de Donantes de Sangre, reuniendo alrededor de los anfitriones serverines cerca de mil personas.

Después de la celebración de una misa, todos marcharon hacia la Plaza del Mercado, donde degustaron un espléndido bufet.

En el transcurso de la celebración dirigieron unas palabras a los asistentes el Pte. de la Hermandad de Donantes, así como las demás autoridades asistentes.

Un gran éxito de organización que demostró en cierta manera cuán mentalizados estamos hacia el asunto de las donaciones aunque no seamos tantos los que a la hora de las extracciones nos personamos en el banco de sangre.

Viernes de trabajo socialista

Como últimamente vienen haciendo los parlamentarios del PSOE Baleáricos, a últimos de Marzo Antoni Garcies, Senador socialista representante de nuestra Comunidad Balear en el Senado, vino a Son Servera a charlar con la prensa sobre problemas de carácter nacional y autónomo, aunque al final acabó hablando de problemas más bien locales y de financiación de déficits.

Entre otros temas se abordaron los temas de los pactos autonómicos, de financiación, de competencias, etc. En resumen unas dos horas de conversación en las que los presentes expusieron sus dudas y puntos de vista sobre los distintos temas tratados.

Organización del Cinquè Congrés d'Unió Mallorquina

El passat dia 27 de febrer es va celebrar una reunió entre els militants de base d'UM al restaurant Ses Tres Germanes per tal de recollir les opinions dels nostres afiliats i poder així organitzar un Congrés des d'abaix cap a dalt.

La resposta dels assistents va esser il·lusionada i també massiva, assistiren a la reunió més d'un centenar de persones que tengueren l'oportunitat de manifestar els seus punts de vista sobre UM, i així ho feren la major part d'ells.

Com a conseqüència d'aquesta reunió el Comité Executiu del Partit va convocar el Consell Polític (màxim organisme entre congressos), recordarem que aquest Consell Polític es va celebrar el dia 6 de març de 1992. El Consell va fixar les dates de 24 i 25 d'abril de 1992 per a

la celebració del congrés ordinari d'UM, va aprovar el reglament del Congrés i va definir les ponències que s'havien de tractar. També se va acordar que les ponències no fossen redactades per una sola persona, sinó per un col·lectiu on s'ajustassen càrrecs públics, dirigents del Partit i militants de base. Aquesta decisió va ser presa a rel d'unes propostes realitzades a la reunió del 22 de febrer.

D'aquesta manera a la comissió de la Ponència Política hi varen assistir 13 persones.

A la comissió de la Ponència Turística hi varen assistir 7 persones.

A la comissió de la Ponència del Medi Ambient i Ordenació del Territori, 7 perones.

A la comissió de la Ponència de Benestar Social, 9 persones.

A la comissió de la Ponència de Cultura, Educació i Esports, 12 persones.

A la comissió de la Ponència de Comerç, Indústria i Agricultura hi assistiren 7 persones.

A la vegada es facilitarà la informació d'aquestes Ponències als diversos mitjans de comunicació.

Comunicado de prensa

El pasado día 1 de Abril, sobre las 11'00 horas, una pandilla de niños de 10-11 años subió a la montaña donde se encuentra el repetidor municipal de televisión, forzando la puerta de la caseta donde se encuentran todos los equipos emisores. Una vez dentro rompieron parte del material allí presente.

Seguidamente los niños fueron a la caseta vecina, donde está situada la emisora de la Policía Local, lugar en el cual trastearon con los aparatos electrónicos, fue debido a esta acción que la Policía pudo cogerles «in fraganti», cuando la patrulla subió a la montaña para averiguar el motivo de las anomalías en sus transmisiones.

La valoración de los daños causados, tanto en los edificios como en el material técnico, asciende aproximadamente a 270.000 ptas.

Como consecuencia de este lamentable suceso desde esa fecha no se pueden ver los canales de Antena 3 y C 33 y sufriendo una pérdida de calidad el Canal Plus.

Esperamos solucionar en breve plazo esta avería, tan pronto como recibamos los repuestos necesarios.

Atentamente:
Gerardo Ruiz Gallego
Concejal de Hacienda

Sol i pluja, bens del cel

S'alça el sol de matinada
i la terra s'estremeix,
al sentir-se acaronada
amb l'escalfor del seu bes.

Sent germinar la llavor
a flor de la seva entranya,
que el cel amb tanta honor
un dia i altre la banya.

D'arada i bon conrador
te deler la generosa
terra i esclatar d'amor
i fruits, que amb tanta abundor,
per dar-nos guarda gelosa.

Sol i pluja, bens del cel,
son per nostra mare terra,
millors per nodrir arrels
que petites d'homes en guerra.

Juny de 1988
Joana M. Bordoy i Espina

El nou casal

Ja es pot dir, sense por a equivocar-se, que l'Associació de Premsa Forana de Mallorca ha arribat a la majoria d'edat. Una afirmació que té tota la força i envergadura que li proporcionen els dotze anys d'existència, haver assolit el nombre de cinquanta publicacions i tenir des d'ara casa pròpia.

Era el 23 de febrer de 1980 quan en el local del setmanari «Dijou» d'Inca, una junta promotora en representació de 14 revistes de la part forana de Mallorca procedia a l'aprovació d'uns estatuts, el quals, a partir d'aquell moment haurien de donar personalitat jurídica a la naixent associació «encarregada de la representació, gestió i defensa dels interessos comuns de les publicacions periòdiques radicades a la part forana de la de Mallorca».

I ara, dotze anys després, quan ja l'entitat ha pres més força i és de cada dia més tenguuda en compte pels diferents estaments polítics, socials i religiosos, tant de caràcter regional com local, aquesta Associació de Premsa Forana de Mallorca pot reafirmar la seva essència i, de cara al futur, disposar d'una llar que l'encobeirà. Els seus membres no hauran d'anar més de manlleves perquè es podran allotjar dins ca seva. Un edifici que fa poc més d'un any fou comprat i ara, després d'esser quasi totalment remodelat, està en condicions de poder satisfer les ambicions dels més exigents. La gran hemeroteca, l'espaiós saló d'actes, la secretaria, el vestíbul, el pati interior, la foganya, el rebost, els serveis... constitueixen les

dependències de l'esvelt casal, d'estil mallorquí, seu de l'Associació de Premsa Forana de Mallorca, acomodada a la vila de Sant Joan.

Se cercà i es trobà una casa situada enmig del poble en una localitat plantada quasibé en el centre de Mallorca, perquè l'accés fos fàcil per a tots. I una vegada adquirida es posaren mans a l'obra; i ara, el 4 d'abril de 1992, fa enlestida, la seva inauguració haurà vingut a ser el colofó d'una inquietud latent durant els darrers anys, però també la rematada d'una aspiració difícil d'enfrontar, ara culminada satisfactòriament.

Onofre Arbona
(De «Bona Pau»)

Nomina viva de Sa Nostra

Daniel Andrés Santamaria resultó premiado en el sorteo correspondiente al mes de Marzo 92 que efectúa mensualmente Sa Nostra, con una mensualidad extra de 100.000 ptas.

En la imagen el Director de dicha entidad en Cala Millor y el ganador. Enhorabuena.

Sa Gravera

Segons les meves informacions pareix esser que un grup de veinats de sa gravera, veinats afectats s'enten, s'estan moguent per aconseguir que s'Ajuntament aturi d'una vegada l'expansió de tal indústria.

Em consta que són un bon grapat de firmes que ja tenen i que pensen presentar al Batle, segurament quan llegueu aquestes retxes ja ho hagin fet. Pot ser aquesta una bona forma d'empenyer al Consistori per a que comenci a fer una verdadera política de canvi, una bona feina dirigida a posar remei a tants de mals que afecten al nostre poble.

Fóren els, els nous governants, els que encetaren en certa manera aquest tipus de feina per al poble, pressionant en el tema de Cala Encimentada i en es Puig de Sa Bassa, per això és d'esperar que no els vengui de nou aquest tipu de moguda popular.

Ara veurem si estan amb noltros o prenen pel carrer d'enmig.

Aclaración

Para que no sirva de equívoco, es preciso que esta aclaración se entienda en su justa medida. Hace unos días, el Sr. Gerardo Ruiz me hizo llegar la nota o comunicado que el POSE publicó en algún medio de comunicación local. Pues bien, a la citada «nota» iba dirigida hacia Sa Geneta, colaborador habitual de Sa Font, cosa que me parece del todo lógica y que acogiendo al derecho de réplica esta revista hubiera publicado.

Pues bien, una vez en este punto, el Sr. Gerardo Ruiz puede muy bien corroborar lo que sigue, le comuniqué al citado Sr. que no se publicaría el comunicado en caso de que otro medio de información lo hiciera, ya que entendía y sigo creyendo que si es en Sa Font donde Sa Geneta vierte sus comentarios, ha de ser en Sa Font donde se haga la oportuna réplica, lo demás es utilizar los medios pro-gubernamentales para sacudirse las pulgas, juego al que no nos dignamos nosotros.

Concluyendo, tanto el gobierno, como todo el mundo, de una vez por todas, han de saber que esta revista no se presta a réplicas hacia otros medios, así como tampoco acepta publicar réplicas a algún colaborador propio que además se haya publicado ya en otro medio.

Y punto.

Santiago Sevillano

50 años de matrimonio

En fechas pasadas Galán, como todos le conocemos, cumplió 50 años de feliz matrimonio junto a su esposa. Tal aniversario lo celebró en compañía de sus hijos y nietos. Reciba desde estas páginas nuestra más cordial felicitación, deseándole a la pareja muchos años más en común. Felicidades.

Col.lectiva

El passat mes de Març en Sebastià Pol, Dtor. de la Galeria d'Art Llevant inaugurà una exposició col.lectiva

d'un grapat de pintors de la nostra comarca, a més d'un escultor serverí, en Pedro Flores.

Podem dir que tant uns com altres, tots ells tengueren gran èxit de crítica per part del públic, que acudí en bona mesura a contemplar l'exposició.

Malgrat això, un d'ells destacà per mèrits propis, en Carlos Alvaro, que en bona mida fou un dels que més agradà.

Els artistes llevantins foren l'anomenat abans Carlos Alvaro, en Conrado, en Jaume Alzamora, Pedro Flores, escultor, H.J. Gomila Alós, Llorenç Femenies, J. Bala-guer.

Una bona exposició la oferida p'en Sebastià Pol que poc a poc es va obrint camí com a galerista dins aquest difícil món de l'art, oferint sempre uns bons productes, amb bons preus mai barallats amb la qualitat.

Para la construcción de las rampas de monopatines, hemos tenido que recurrir a las firmas de los habitantes de este pueblo.

Handwritten signatures and names collected for the skateboard ramps project, including: David, P.C.S., Haragauto, David, A.S.P., Sebastián, and others.

Handwritten signatures and names collected for the skateboard ramps project, including: Francisco, Isabel Femenies, Rosa Femenies, Francisco Saura, Jesus Rodriguez, and others.

Recogida de firmas

Un grupo de chavales están llevando a cabo una recogida de firmas con las que poder exigir al Ayuntamiento unas pistas para monopatín, para así dejar de practicar este deporte por las calles del pueblo con lo que ello con-

lleva, tanto para ellos, como para la normal circulación rodada. Desde estas páginas reciban nuestro apoyo estos muchachos y adelante en vuestro empeño, es de justicia que también hagan algo para vosotros.

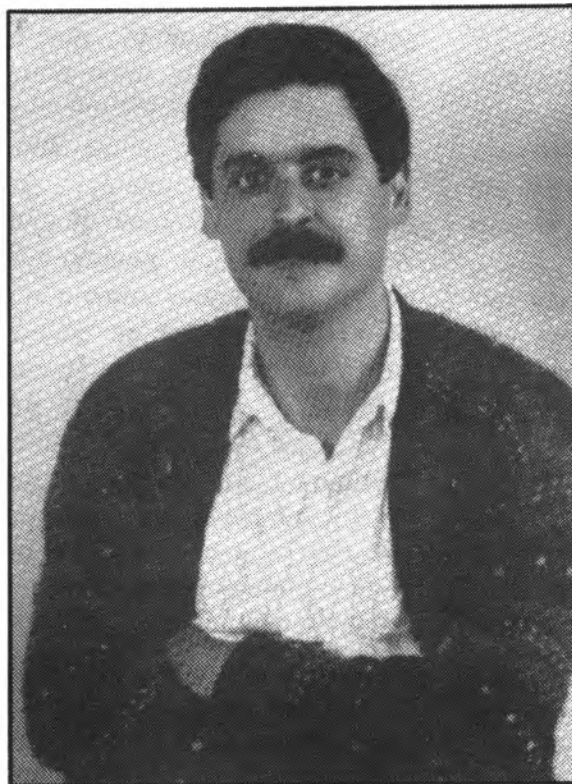

Pensaments inconfesables

de... n'Eduard Servera

SOM CULTE
SE TOCAR EL CLARINET
TENC DOS CANARIS
CULTIU BONSAIS
SOM BATLE
SOM ÚNIC
GRÀCIES DÉU MEU!!!

-El que mai diria que ha pensat...
El que ningú mai es pensaria que ha dit...

-Mai m'hagués pensat que esser
BATLE fos més senzill que
diagnosticar una malaltia.
VIURE PER VEURE!!!...

-Sa Geneta és un bon animallet
d'ella me'n faré un bon rustidet.

-Al 95 tornarem a guanyar. Per
a Nadal fins i tot l'Honorable
President Canyelles em fa felicitar
per lo bé que ho esteu FENT...

-Es Poliesportiu Acabarem...
-Cala Bona Encimentarem...
-Sa Gravera Engrandirem...
-Ses Festes Alegrem...

L'altre dia de pagès,
vaig veure a una
«boutique» de Ciutat
una col·lecció de
CORBATES, ideals pels
meu COLLET TAN
EIXERIT...

Per... Es cunyat de Na Tunina,
i és germà de Na Francinaina...

Seguir a Jesucristo

«Venid en pos de mí, y os haré pecadores de hombres» (S. Mateo 4:19). Con estas palabras, el señor Jesús, llamó a sus discípulos, o con esta otra que dice: «Sígueme» (S. Mateo 9:9).

¿Cómo podemos seguir a Jesús?

Se supone que si alguien sigue a otra persona, es porque le agrada estar con ella y se supone que a esta persona que vamos a seguir, la conocemos la suficiente, no sólo de oídas, sino de haberla tratado personalmente.

Cuando un hombre pide a una mujer casarse con ella y vivir juntos toda una vida, se supone que si esta mujer acepta casarse con él, se supone que esta mujer conoce bien al hombre el cual ella va a entregar su corazón y todo su amor. A partir de estos momentos ellos dicen entregarse un amor mutuo y emprender un camino juntos. Creo que esto debería ser lo normal.

Seguir a Jesús, sin conocerle o conocerle de oídas es muy difícil, es como si nos fuéramos a probar fortuna. Una persona puede aferrarse a una idea, a una enseñanza, a una filosofía, a una creencia, a una religión. Como todos sabemos, no hay mal que cien años dure ni cuerpo que lo resista. Con esto quiero decir que seguir a Jesús no es así, no es religiosidad, no es penitencia, no es querer servir a Dios con sacrificios. No, no es lo que el Señor nos pide para seguirle.

S. Mateo 9:13. Id pues, y aprended lo que significa: Misericordia quiero, y no sacrificio.

Quisiera poderme expresar con la suficiente claridad para llegar a vuestros corazones y que me podáis entender.

Seguir a Cristo, no significa, que por estar en una religión seamos salvos y vayamos al cielo. Ni tampoco quiere decir que por mucho que hagas por tu prójimo vayas al cielo.

El sacrificio ya fue consumado en la cruz del calvario (S. Juan 19:30).

Los que creemos en Dios por medio de Jesús, sabemos que somos salvos sólo por gracia y no por obras (Romanos 11:6).

Dice en Corintios 13:3 «Si repartiese todos mis bienes para dar de comer a los pobres, y si entregase mi cuerpo para ser quemado y no tengo amor de nada me sirve».

¿Cómo pues podemos alcanzar la gracia que nos da Dios por medio de Jesucristo? ¿Cómo llegar a Jesús? ¿Cómo podemos escucharle? ¿Cómo podemos seguirle? Si realmente quieres, con sinceridad en tu corazón y quieres realmente llegar a El, es por fe y sólo por la fe podemos llegar al El.

¿Cómo obtener fe?

La palabra de Dios nos enseña que la fe es un don de Dios (Corintios 12:1 y 12:9). También nos enseña que la fe nos la da Dios por el oír (Romanos 10:17-18). Así que la fe es por el oír, por la palabra de Dios.

Pero digo: ¿No han oído? Antes bien, por toda la tierra ha salido la voz de ellos, y hasta los fines de la tierra sus palabras.

Todos los que quieran alcanzar la gracia de Dios, escuchen a los discípulos de Jesús porque a través de Jesús en ellos vas a alcanzar esa preciosa gracia que necesitas por el amor de Dios, entonces se abrirán tus ojos (Hechos 9:18) y verás y también se despertará tu entendimiento y entonces entenderás (S. Lucas 24:45) entonces conocerás al Señor, y El te dirá «Sígueme» y tu le seguirás. Porque tu le conocerás y sabrás quien es El. Sabrás que es el Señor y le seguirás porque El es digno de ser seguido. Por amor a un nombre tu no mirarás atrás porque tu gozo está en El. Tu paz en su paz, tu felicidad en su felicidad, tu amor en su amor.

Entonces te darás cuenta de lo que hacías y de lo que decías y de que seguir al Señor no era como pensabas. Te darás cuenta de que la reli-

giosidad no la necesitas porque no es necesaria porque las cosas viejas pasaron y aquí todas son hechas nuevas (2 Corintios 5:17). Ya no tienes que hacer sacrificios, ni penitencias, entenderás de que Dios es amor y servir a Dios es amar a tu prójimo como a tí mismo. Perdonar a tus enemigos no buscando lo tuyo, no deseando mal a nadie, no cavilando mal para tu prójimo, ganándote el pan con el sudor de tu frente. No enaltecidos, sino humillados, soportando todo por amor.

Todo esto lo harás con gozo y mucha paz en tu corazón, sin sacrificios pero con luchas, ya que los hijos de Dios tenemos luchas no físicas (Efesios 6:12). No tenemos luchas contra carne ni sangre, sino contra principados, contra potestades, contra gobernadores de las tinieblas de este siglo, contra huestes espirituales de maldad en las regiones celestes.

El caminar en Cristo no es fácil, pero El no nos deja que nosotros llevemos las cargas solos. El nos conoce y sabe nuestra condición, por esto El nos dice en S. Mateo 11:28-30 «Venid a mí todos los que estáis trabajados y cargados y yo os haré descansar. Llevad mi yugo sobre vosotros y aprended de mí, que soy manso y humilde de corazón; y hallaréis descanso para vuestras almas; porque mi yugo es fácil y ligera mi carga».

De esta manera el Señor nos invita a que nos acerquemos a El, sin temor alguno, y sin dudas en nuestro corazón, por si El nos va a pedir más de lo que podamos dar. El dice que su yugo es fácil y ligera su carga. Continuará en la próxima edición QUE EL SEÑOR TE BENDIGA?

CIRCULO DE AMIGOS DE LA BIBLIA DE SON SERVERA. CADA VIERNES A LAS 8 horas noche MESA REDONDA CON LA BIBLIA (coloquio) TRAE LA BIBLIA Y COMPARTE TUS INQUIETUDES.

Fontanería
Calefacción
Energía Solar
B. Sumergidas
Piscinas

Muebles de baño y accesorios
Aire acondicionado

Instalaciones
de gas:
Butano
Propano
Ciudad

RAFAEL MARTIN CALAFAT

Calle Lepanto, 43 - Tel. 56 75 59 SON SERVERA

**FINANCIACIÓN DE SU
INSTALACION DESDE
6 MESES HASTA 5 AÑOS**

* * * _ _ _ * * * _ _ _ * * *

**El problema de la cal en
su agua, resuelto por
sólo 16.000 pts.**

BOWLING - CLUB - BAR

Paseo Marítimo, 16. CALA MILLOR

Dirección: Pepe Barrientos

NUESTRA ESPECIALIDAD:

NUESTROS SERVICIOS: Pistas bolos, mesas ping pong,
Scalextric, billares y dardos.

*¡Como gran novedad ponemos a su disposición un area
infantil totalmente gratuita donde sus hijos se divertirán!*

TAMBIEN HACEMOS PA AMB OLI

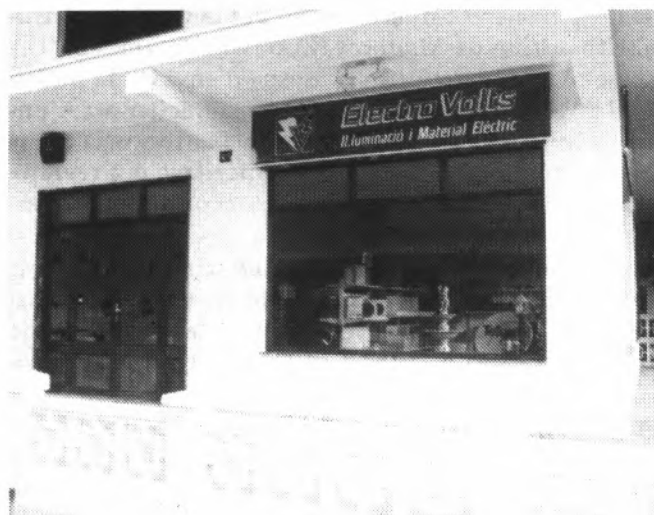
PROXIMAMENTE COMPETICIONES VARIAS

ElectroVolts

Il·luminació i Material Elèctric

- Proyectos e instalaciones eléctricas
- Electrificaciones rurales
- Antenas TV
- Música en viviendas y locales
- Alarmas

SON SERVERA

Juana Roca, 41

Tel. 56 77 67

Nacionalistes de Mallorca

MATEU MORRO I MARCÉ, PERE SAMPOL I MAS i SEBASTIÀ SERRA I BUSQUETS, les circumstàncies dels quals consten així com pertoca en els arxius de la Corporació, tot actuant en el seu caràcter i condició de Consellers membres del Grup **PARTIT SOCIALISTA-NACIONALISTES DE MALLORCA (PSM - NM)**, compareixen davant V.H. i com millor procedeixi en dret.

EXPOSEN:

Que l'article 235.1, del Reial Decret 1346/1346/1976, de 9 d'abril, pel qual s'aprovà el text refós de la Llei del Sòl i Ordenació Urbana, estableix i reconeix el caràcter públic de l'acció per a exigir davant els òrgans administratius i els Tribunals Contencioso-administratius, l'observança de la legislació urbanística i dels Plans, Programes i Projectes, Normes i Ordenances.

Que l'article 4, del Decret de la nostra Comunitat Autònoma, 75/1989, de 6 de juliol, sobre criteris de la **Comissió Insular d'Urbanisme de Mallorca** (Comissió Provincial d'Urbanisme), per autoritzar edificis, instal·lacions i usos d'utilitat pública, o d'interès social, en sòl urbanitzable no programat, sense programa d'actuació urbanística, o en sòl no urbanitzable, publicat al BOCAIB núm. 88, de dia 20 de juliol del 1989, prescriu de manera taxativa i concloent:

«Un cop declarat l'interès social per la **Comissió Insular d'Urbanisme de Mallorca** (Comissió Provincial d'Urbanisme), i transcorreguts sis mesos d'ençà de la notificació de l'acord al peticionari, sense sol·licitar a l'Ajuntament competent per raó del territori la llicència oportuna, s'acordarà la caducitat de l'autorització, prèvia la tramitació de l'expedient contradictori oportú, amb audiència de l'interessat.

Als efectes del paràgraf anterior, els Ajuntaments hauran de comunicar a la **Comissió Insular d'Urbanisme** (Comissió Provincial d'Urbanisme) les peticions de llicències relatives a obres i instal·lacions d'interès social».

Que la **COMISSIÓ INSULAR D'URBANISME DE MALLORCA**, en sessió celebrada divendres dia 19 de juliol del 1991, BOCAIB núm. 106 de 22 d'agost, inserció 15.319, pàgina 6.136, acordà l'aprovació de la declaració d'interès social per a la construcció o instal·lació del Camp de Golf de 18 forats, PAR 70 i SS 70, i una oferta complementària de 450 places turístiques, a la finca Pula, en el terme municipal de **SON SERVERA**, promogut pel Sr. Romeu Sala i Massanet.

Que s'ha superat amb excés, el termini de sis mesos perquè el promotor sol·licità a l'Ajuntament de **SON SERVERA**, la corresponent llicència d'obres. Produint-se així una descarada especulació urbanística i perjudicis a tercers, tal i com s'ha constatat mitjançant declaracions públiques del Director de la Ponència Tècnica de la **COMISSIÓ INSULAR D'URBANISME DE MALLORCA**, Sr. Joan Seguí i Perelló, -Diari «Baleares» de dia 23 de novembre del 1991, pàgina 23-.

Per tot això,

SOL·LICITEN:

Que mitjançant el present escrit, tingueu per instada la petició que, seguidament, es faci l'obertura, tramitació i conclusió del corresponent procediment administratiu per a declarar la caducitat de la declaració d'interès social per a la construcció o instal·lació del Camp de Golf de 18 forats, PAR 70 i SS 70, i una oferta complementària de 450 places turístiques, a la finca Pula, en el terme municipal de **SON SERVERA**, promogut pel Sr. Romeu Sala i Massanet, prèvia la tramitació de l'expedient contradictori. En haver-se produït la paralització de l'expedient per causes imputables al promotor, així mateix demanen que se'ls tengui per personats en el procediment esmentat, en concepte de titulars de l'acció pública urbanística, a tots els efectes.

A Ciutat, a trenta-u de març del 1992
Honorable Sr. President del CONSELL INSULAR DE MALLORCA
President de la COMISSIÓ INSULAR D'URBANISME DE MALLORCA

Ana M.ª Cruz Fernández

José Macizo Cañadas

Agente de Seguros

Mare Nostrum

SEGUROS Y REASEGUROS

C/ Na Llambies, 3 - Tel. 58 62 24
07560 - CALA MILLOR

Se rumorea que en el nuestro Ayuntamiento comienzan a haber una serie de amiguismos, familiarismos y otros «ismos» de no muy clara honradez política, no es bueno para nadie que se comience a hablar de esas cosas aunque de momento sólo puedan ser rumores. Cuando el río suena agua lleva.

***

Los formantes del Pacto de Gobierno en el Ayuntamiento tienen diferentes cortes políticos, lo que no es malo en sí, pero si que no está nada bien que la mayoría de las decisiones (no pactadas) las tome la parte de derechas (oposición incluida) sin pararse a pensar si son o no beneficiosas para la mayoría social o sólo para los de siempre. Y es que como dicen en mi pueblo, «El que tiene el culo aguilado no se puede sentar cuando quiere».

***

Noventa y cuatro esposas de jefes de Estados seis Reinas y alguna más mujer importante se reunieron para pedir los derechos de las mujeres del campo en todo el mundo. ¿Habría alguna campesina de verdad? Esa sería la forma correcta de hacer algo por ellas y ellas (las campesinas) si que saben de verdad cuáles son sus problemas.

G.A.T. 820 Telefax 586470
Telex 69565 VGOR E

Calle Binicanella, 12 Carretera Cala Agulla, 19
Tels.: (971) 585515 - 585552 Tels.: (971) 584300 - 584017
CALA MILLOR CALA RATJADA

ESPECIAL SEMANA SANTA

ASTURIAS (del 16 al 20 Abr.).....	47.500
GALICIA (del 16 al 19 Abr.).....	46.500
EXTREMADURA Y PORTUGAL	
(del 15 al 20 Abr.)	53.800
CANTABRIA (del 16 al 20 Abr.).....	56.500
VENECIA (del 15 al 20 Abr.).....	68.500
MADRID (del 16 al 19 Abr.).....	35.500
VALLE DE ARAN	
(del 16 al 20 Abr.)	42.000
LA COSTA AZUL	
(del 16 al 20 Abr.)	43.500
VIGO (del 16 al 20 Abr.).....	46.900
ROMA (del 15 al 20 Abr.).....	67.900

(Todos Incluyen avión ida y vuelta, hotel en régimen alimenticio, traslados aeropuerto-hotel, excursiones, seguro y guía turístico)

VUELOS NACIONALES SEMANA SANTA

ALICANTE.....	11.000 ida y vuelta
BARCELONA	7.000 ida y vuelta
BILBAO.....	9.000 ida y vuelta
MADRID	9.900 ida y vuelta
SANTIAGO	14.900 ida y vuelta
VITORIA	9.000 ida y vuelta
VALENCIA.....	6.000 ida y vuelta
ZARAGOZA.....	16.000 ida y vuelta

VUELOS INTERNACIONALES

PARIS.....	20.000 ida y vuelta
NUEVA YORK (desde Mad.)....	39.900 ida y vuelta

Estimats nins i nines:

Som les fades del Món de la Fantasia. Com tots sabeu nosaltres vivim en els contes.

Les fades tenim molts de poders que ens agradaria que vosaltres aprenguéssiu, participant de la nostra màgia, i poder així llegir molts de llibres plegats.

És per això que a la darrera reunió de fades que férem decidírem venir a visitar-vos a Son Servera i a Cala Millor i que ens poguéssiu conèixer a totes: Les petites fades, les fades verdes, les sirenes, les fades blanques, i les velles fades, i junts escriure noves històries encantades.

Sense res més a dir-vos us deim adéu, encara que ens veurem molt prest.

¡Llegiu molt!

Moltes besades a tots.

Les Fades

Activitats de Setmana Santa

EN EL LOCAL CULTURAL DE SON SERVERA (a dalt de la Tercera Edat)

Dilluns dia 6 d'abril: PRESENTACIÓ DE LES FADES. Hora: de les 17'00 a les 19'00 h.

Dimarts dia 7 d'abril: JUGUEM AMB LES FADES. Hora: de les 17'00 a les 19'00 hores.

Dimecres dia 8 d'abril: VOLS QUE LLEGIM EL TEU CONTE DE FADES? vine a escriure'l amb nosaltres. Hora: de les 17'00 a les 19'00 h.

Dijous dia 9 i divendres dia 10 d'abril: EXPOSICIO DELS DIBUIXOS I CONTES FETS DURANT LA SETMANA.

EXPOSICIÓ I VENDA DE LLIBRES.

A LA BIBLIOTECA MUNICIPAL (a Cala Millor)

Dilluns dia 6 d'abril: PRESENTACIÓ DE LES FADES: VESTIM LES FADES. Hora de les 16'30 a les 18'30 h.

Dimarts dia 7 d'abril: ELS PODERS DE LES FADES. Hora: de les 16'30 a les 18'30 h.

Dimecres dia 8 d'abril: FEIM MÀGIA AMB LES FADES. Hora: de les 16'30 a les 18'30 hores.

Dijous dia 9 d'abril: ESCOLTEM I INVENTEM UN CONTE. hora: de les 16'30 a les 18'30 hores.

Divendres dia 10 d'abril: EL NOSTRE CONTE DE FADES. Hora: de les 16'30 a les 18'30 h.

Els dibuixos realitzats s'exposaran a l'entrada de la biblioteca.

A L'ESGLÉSIA NOVA.

Dissabte dia 11 d'abril: Primer Encontre Anual de Fades a Son Servera.

VINE A CONÈIXER LES FADES: Si tu vols les fades et contarán un conte personalment.

Hora: 10'00 hores.

PINTURAS ALFARO

**PINTURA EN GENERAL
ROTULACION
IMPERMABILIZAMOS
SU HOGAR**

Tel. 28 10 62

SON SERVERA

PELUQUERIA TONI

...TU PELUQUERIA!!!
C/ Sol

Son Servera

Tel. 56 75 88

Cala Millor, 19-3-92

No hay mayor problema para un periodista, que tener que escribir un artículo en un periódico o revista, y que no tenga nada que contar, y eso es lo que parece que le pasa al Sr. Sevillano, en el artículo aparecido en la revista Sa Font, nº 72 en la sección de CARTA DEL DIRECTOR, criticando la reforma circulatoria llevada a cabo por el Concejal de Policía.

Creo que lo menos que tenía que hacer es estar informado del como y el por qué de esos cambios, y luego hacer su crítica con conocimiento de causa, pues él por dirigir y escribir en una revista está obligado a ellos por respeto a sus lectores.

Debería saber, y si no lo sabe, preguntar al Concejal correspondiente, del cómo de este cambio, pues el por qué, creo que era obvio. Este cambio no obedece a capricho alguno de nadie, sino a un estudio bien hecho de la circulación en Son Servera, y a un consenso con el Ingeniero Director Sr. Rosselló de la Consellería de Obras Públicas.

También debería saber la buena acogida que ha tenido dicha reforma en Son Servera y Cala Millor, exceptuando a algún comerciante afectado, que creía que la reforma podría perjudicarle en un descenso de sus ingresos, lo cual espero, no haya sido su caso, además de la coincidencia que algunos de estos comerciantes, ya han constatado que este cambio circulatorio no les ha afectado en su negocio.

Otra de las razones de mi carta, es hacerle una reflexión sobre la crítica que hoy se practica en algunos medios de comunicación, (ahora no me estoy refiriendo a usted) de atacar sistemáticamente a los políticos de turno, con la sola intención de descabalarlos de su puesto sólo por haber cometido el «buen» pecado de no ser de su ideología.

Creo que la crítica informativa de un buen medio de comunicación como es el suyo, es informar de lo que realmente pasa, y cuando haya

algo que criticar se hace y en paz, pero cuando haya algo que alabar se hace igualmente sin tener miedo a que le tachen a uno «de amarillismo».

Deseando siga ejerciendo su labor con profesionalidad y rigurosidad, le saluda cordialmente, y le agradece la publicación de estas líneas.

Miguel A. Barrios

Puntualizando

Muy Sr. mío, sirva la presente para aclararle algunas de las afirmaciones que vierte en su carta, la cual publico íntegramente para que vea Ud. que en esta santa casa se practica la democracia y la libertad de expresión, tan poco usual por cierto en otros lares.

1er. punto.- Que ud. me considere periodista, favor que me hace, no quiere decir ni que lo sea, ni mucho menos que yo me sienta. Este que suscribe no pasa de ser un simple informador amateur, que más que por placer escribe por obligación para con sus principios de honestidad, libertad y justicia, eso sí, libremente, sin ningún tipo de coacción.

Me parece que no tengo ya gran cosa que demostrar, en cualquier caso si tengo o no es cuestión muy personal que me reserve el derecho, así como me lo reservo en el caso de escribir sobre este o aquel tema, y no le quepa duda que cuando lo hago soy plenamente consciente e intento en todo momento ser imparcial en mi análisis, si acierto o no, es otra cuestión, si se está de acuerdo o no conmigo, es igualmente otra cuestión, valga la redundancia, pero que no me preocupa en lo más mínimo. Yo expreso libremente lo que pienso y punto.

2º punto.- Como puede Ud. acusarme de no haberme informado debidamente cuando su relación conmigo es prácticamente nula y me imagino que para nada le interesa si lo hago o no. Mire Ud. amigo Mi-

guel, una cosa es lo que le haya contado en el partido el compañero Cánovas, que me parece lógico que discutan los problemas en el partido, porque es así como debe funcionar un grupo político, y otra que confunda sus palabras con la realidad que no es otra que sigo pensando que esta reforma circulatoria está mal planteada y estoy en pleno derecho de pensarlo. Por otra parte resulta significativo que Ud. salte a la palestra ahora para «enmendarme la plana» cuando hasta la fecha jamás había dicho ni esta boca es mía, ni en tiempos del anterior consistorio, ni antes.

Que hagan un cuerpo único con el gobierno, me parece estupendo, pero que cierren los ojos y comulguen con ruedas de molino...

3er. punto.- Oiga Ud. si tan bien sabe de las obligaciones de un director de revista, ya está Ud. tardando en montar una y así no tener que acudir a los medios informativos de turno para que difundan a los cuatro vientos la labor municipal... ¡¡¡ésto es amarillismo, maestro!!!... no se confunda. Sabe o debería saber que a mí no me duelen prendas a la hora de reconocer una labor bien hecha, pero no es éste el caso.

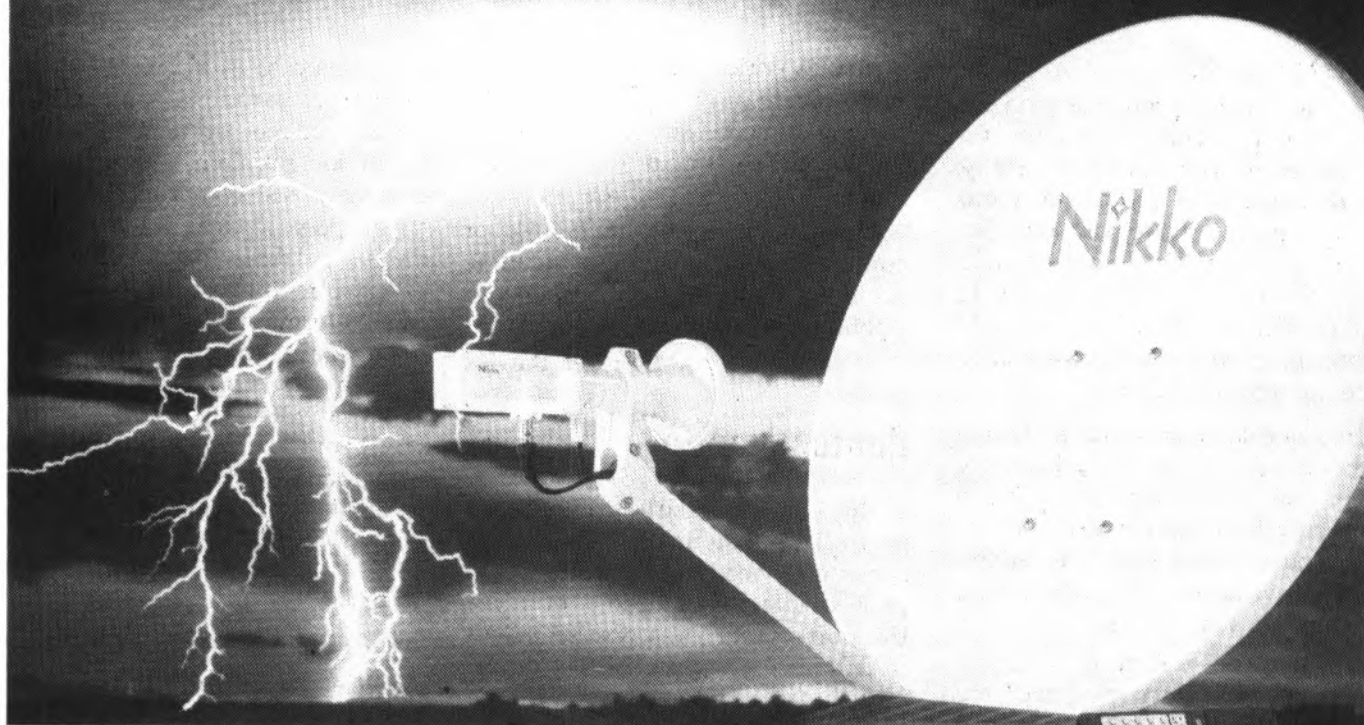
4º punto.- Como verá, no le contesto a las cuestiones que Ud. plantea sobre la crítica de otros medios o mejor dicho, de algunos medios, como Ud. dice, porque parece ser que no se refiere a nosotros, en cualquier caso, cada cual que cargue con su San Benito, que a mí me basta con el mío.

En cualquier caso, no crea que no le acepto su crítica, se la acepto y le insto a que siga por ese camino crítico, pero no para conmigo, sino para con su grupo político, que no le iría nada mal un poco de autocrítica interior, ahora bien, aceptar no es compartir y lógicamente no comparto su opinión.

Un saludo,

Santiago Sevillano Cobo

LA NUEVA ERA DE LA TV VIA SATELITE

**Antena Parabólica 85 Ø
con 99 Canales Stereo**

OFERTA 65.900.- IVA INCLUIDO

¡¡Y ASÍ TODOS NUESTROS PRECIOS

ESPECTACULARES!!

expert

S. Quevedo

Calvo Sotelo, 34
Son Servera - Tel. 56 71 66

Molins, 9
Cala Millor - Tel. 58 67 93

El Badia al día

En este número de Sa Font tan sólo lo vamos a dedicar a dar las clasificaciones desde el primer equipo hasta los benjamines. Así pues nadie saldrá criticado puesto que no hay nada que criticar de uno o de otro equipo y casi está todo dicho, dada la buena campaña que están realizando y digo esto ya que veremos más adelante que las clasificaciones de todos los equipos en sus diferentes categorías.

Empezaremos con el primer equipo que tras perder frente al Son Roca un rival teóricamente fácil, se perdió pero conservan ese décimo lugar en la tabla y con aspiraciones a aspirar a la sexta plaza que entra en la Copa del Rey de la próxima temporada, llevan 29 jornadas jugadas, 10 ganados, 8 empates, 11 perdidos, 34 goles a favor, 33 en contra, 28 puntos con 2 negativos. Y antes de pasar a las demás categorías me gustaría hacer mención al jugador del primer equipo Cándido que tuvo un grave accidente de tráfico y en el que salió herido grave y se especula si podrá o no volver a vestir la camiseta bermellona, pues bien, nosotros desde estas páginas le queremos desear la más pronta recuperación y que en un corto plazo de tiempo deseamos de corazón que se recupere y listo para jugar ya que es lo que más le gusta hacer, repito Cándido a recuperarse.

Los juveniles que después de jugar un sufrido partido frente al siempre difícil Barracar y que le ganaron por un rotundo 1 a 3

y pudieron ser más de no haber sido por el árbitro de turno que desde un principio quiso ser el protagonista del encuentro y a decir verdad que lo consiguió ya que acabó sacando tarjetas al Badia a diestro y siniestro no dejando titeres en pie, pero vamos a lo que las estadísticas nos dicen de como llevan la liga llevan 26 jornadas, 13 ganados, 5 empates, 8 perdidos, 50 goles a favor, 32 en contra y 31 puntos estando en el sexto lugar de la tabla.

Los cadetes que aunque han bajado algunos están manteniendo el tipo y están en el puesto 9 después de haber jugado 26 partidos, han ganado 11, han empatado 5 y han ganado 10, con 45 goles a favor, 37 en contra y 27 puntos, también nos demuestra que la campaña que están haciendo es bas-

tante regular y a buen seguro que mejorarán su clasificación antes de que termine la liga.

Los infantiles es el equipo mejor clasificado ya que después de haber jugado 22 partidos están segundos con 16 partidos ganados, 2 empates, 4 perdidos, 79 goles a favor 36 en contra y 34 puntos a tan sólo dos del líder beato R. Llull, que aún tiene que rendir su visita a Son Servera.

Y los benjamines en su

grupo están en el puesto 7 después de haber jugado 23 partidos, habiendo ganado 15, ningún empate y tan sólo 8 perdidos, con 84 goles a favor, 35 en contra y 30 puntos, también un balance justo premio al esfuerzo realizado durante los entrenos de la semana y demuestran que no quieren estar a la cola de otros equipos y demuestran que en Badia hay cantera para rato, dejando un grato sabor de boca cuando se les ve jugar.

TROFEO SA FONT

Murphy (motos)	22
Kankel (fútbol).....	20
Azpeitia (voleibol).....	18
Ferry (básquet)	18

Suben

Pues no tienen más remedio que subir ya que su clasificación en la tabla lo dice todo, me refiero a los infantiles que entrena Santiago Fernández, pues están demostrando ser el equipo más regular de su categoría y que gracias al esfuerzo de todos los chicos que un partido sí y otro también se dejan la piel en el terreno de juego y el fruto o premio a esta labor les ha colocado en segundo lugar, como ya he dicho a tan sólo dos puntos del líder, Beato R. Llull, pasando por encima de los poderosos, Poblense, J. Sallista o el Olímpic de Manacor. Independientemente de como acaben la liga han pasado de ser un equipo del que nadie daba un duro por ellos a ser el equipo de batir, y como premio (y esto es rigurosa exclusiva para nuestros lectores), diremos que han sido invitados a jugar un trofeo de fútbol infantil que organiza el Playas de Calviá, por lo cual nuestros chicos se medirán, aparte del anfitrión con el Mallorca en su categoría de infantiles, ahora sólo queda rendir visita a Binissalem y

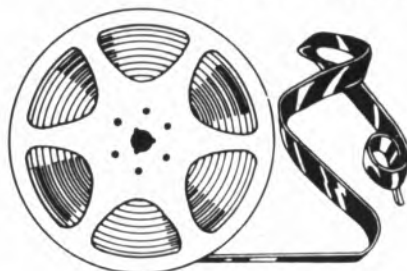
después en casa al líder Beato R. Llull en el que esperamos el apoyo de toda la afición para darles toda la moral que se merecen, repito enhorabuena y a seguir con el mismo ímpetu deportivo que mueve a todos estos chicos y afición.

Bajan

No tenemos más remedio que bajar y bastante a la Federación Balear de Fútbol F.B.F. que no se acuerdan del Badia en ninguna de sus categorías, por muy bien clasificadas que estén éstas, que por otro lado para que van a llamar a ningún chico, si después no ha de jugar, ya que aunque llamen a alguno le harán marearlo de entrenos para luego no hacerlo jugar, ya que se sospecha que tienen hecho el equipo antes de convocar a nadie, y otros rumores que no me atrevo a destacarlos por lo fuertes que son y alguien se me puede ofender, pero a lo mejor no es toda la culpa de ellos solamente y puede ser que la directiva bermellona no tenga muy buenas relaciones con la federación y que hay el castigo, ya tuvimos la amarga experiencia con el señor Salom, que de por vida tiene sentenciado al Badia, cuando por otro lado se lleva fenomenal (como hermanos) con el entrenador del Santanyí, en infantiles ni siquiera existe selección ya que el mismo seleccionador está llevando la de cadetes y hasta que ésta no termine su competición no se pensará en los infantiles, idem de los mismos con nuestros cadetes, no sólo ni llaman a ninguno sino que se llevan hasta tres jugadores de un mismo equipo, precisamente en una temporada en que nuestra cantera está dando unos fenomenales y futuros futbolistas, y acabo con nuestros juveniles que como estará el ambiente que al único jugador seleccionado este no ha querido ir, sus razones tendrá y nosotros nos las suponemos, que precisamente la mayor ilusión de un jugador es que sea llamado, pero cuando éste no quiere ir, hay muchas cosas que pensar de esta F.B.F. y ello nos da la razón de nuestras críticas.

VIDEO SON SERVERA

VIDEOREPORTAJES EN GENERAL

Tel. 56 81 96

BAR RAFAEL

*SOM ESPECIALISTES EN CUINA MALLORQUINA,
I A MES, QUALSEVOL MENJUA COMANADA AMB
ANTELACIÓ LA VOS FAREM*

SON MORO (Carretera Porto Cristo - Cala Millor, junto Frutas Servera) - Tel. 58 68 76

JOYERIA UNIVERSAL

Son Servera

...MARÇ,
ABRIL,
MAIG,...
EN VOLER
MAMÀ FARÀ FESTA!

Nuevo triunfo del Centre d'Estudi de Judo Renshinkan en el Cto. Balears Senior Absolut

Tres medallas de oro, una de plata y cinco de bronce

Mucha ha sido la participación habida en la celebración del Campeonato, quizás, más importante existente en nuestras Islas, sin duda alguna nos referimos al Campeonato de Balears Senior Absolut, del cual saldrá la selección que nos represente en el de España, y por supuesto los campeones de España serán los que nos representarán en las próximas olimpiadas.

Cerca de 80 participantes, todos ellos representando a las entidades de Shubukan, Kodokan, D. Muratore, E.D. Mañes, Mota, Centro Ibiza Formentera, Pol, Príncipes España, Samurai, Samid, C. Málaga, S. José y nuestro Club Renshinkan, se concentraron el pasado sábado día 21 en las instalaciones del Pabellón Deportivo de Calviá. Se puede catalogar de excelente el judo realizado por los competidores, sobre todo en los medallistas donde se vio un judo técnico muy rápido.

Los representantes del Club Renshinkan fueron los siguientes: Juan José Nicolau, Paco Azor, Miguel Sancho, Lorenzo Siquier, Carlos Pascual, Magdalena Massot, M^a mar de Arriba, Eva Andujar, Cati Sureda, Joana Servera y M^a Fc^a. Artigues.

Una vez finalizada la competición el medallero quedó de la siguiente manera:

Medalla de oro: MAGDALENA MASSOT, EVA ANDUJAR, JOANA SERVERA.

Medalla de plata: M^a

FC^a. ARTIGUES.

Medalla de bronce: CATI SUREDA, JUAN J. NICOLAU, PACO AZOR, LORENZO SIQUIER y CARLOS PASCUAL.

Además de los campeones del Renshinkan consiguieron medalla de oro en otras categorías: Paloma Piza (Shub) menos 56 kg., Manuel Montero (Ibiza) menos 60 kg., Amengual (EDmañes) menos 65, Estela (Shub) menos 71, J. Tomás Díaz (Shub) menos 78, Gomila (Mota) menos 86 y Nieto (Samurai) menos 95.

La clasificación por clubs quedó de la siguiente manera:

- 1) Shubukan con 3 oro, 3 plato, 2 bronce.
- 2) Renshinkan con 3 oro, 1 plata, 5 bronce.
- 3) Samurai con 1 oro, 2 plata, 1 bronce.
- 4) E.D. Manes con 1 oro, 1 plata, 3 bronce.
- 5) Ibiza con 1 oro, 1 plata, 2 bronce.

Vidal

MERCERIA

Punt i fil

**ES FAN ENCÀRRECS DE BRODATS
I DE TELES MALLORQUINES**

56 76 34

**C/. Inmaculada, 4
SON SERVERA**

Exposició: «La música en temps del Tirant Lo Blanc»

Jaume Robí

L'Ajuntament de Son Servera amb la col·laboració de la Conselleria de Cultura, Educació i Esports, a la seva delegació de Cultura ha exposat durant aquests darrers deu dies en el Saló Parroquial una interessant col·lecció de fotografies damunt «La música en temps del Tirant».

En relació a aquesta exposició, cal dir que va començar l'any passat quan, des del Govern Balear i en concret, la Conselleria de Cultura, Educació i Esports els va oferir aquest muntatge de fotografies que fan relació a l'aspecte anteriorment exposat. Igualment amb l'acceptació venien incloses una sèrie de conferències damunt l'exposició.

El Tirant lo Blanc és el protagonista d'una novel·la de cavallers del s.XV. T'exposa la forma de vida del poble, els Regnes Feudals, el Clero. Ens mostra com era la societat medieval. L'excusa va ésser per tenir una alternativa en el QUIXOT qui a l'Illa, es trobaren els instruments, a través del retaules, blancs i aquí, simplement surt les fotografies dels moments, la silleria, etc...

A 1468 va morir Joanot Martorell que estava escrivint aquest llibre, i el finalitzà Martí Joan de Galba. Aquí no només s'escriu damunt Catalunya sinó també d'Anglaterra, França, Grècia, Turquia, Sicília. Se mescla tota Europa.

Amb el Tirant es va canviar la manera d'escriure.

Crec que és interessant reproduir el catàleg de l'exposició que diu així: La Cultura dels segles XIV i XV vé donada fonamentalment per l'estatificació de la Societat. Eventí, oblindants els regnes existents, tres escalons socials: noblesa, clero -molt lligats un a l'altre- i els camperols, pagesos o plebe generalitzada.

La vida del pagés era regida de forma absoluta pel ritme de les estacions agrícoles. A l'interior del sen-

yorius l'objectiu primer era l'autoabastament.

La noblesa era un sector privilegiat dividit en dos braços a les corts -el laic, poc homogeni, i l'esclésiàstic-, que tenien a les seves mans poder, prestigi i riquesa alhora.

Durant el segle XIV aquest grup social sofrí una evolució cap a una homogeneització de les dues capes superiors amb la unió de comtes, barons i vercomtes, mentre augmentava els seus efectius (trenta-cinc famílies de l'alta noblesa). El segon grup,

el dels cavallers, donzells i homes de paratge augmentà i s'acostà al miler de famílies, representades per uns quarante homes en el braç nobilitari, ja que mai no aconseguiren formar un braç a part, tot i el privilegi favorable de Joan I. Però l'acció política de la família reial fou decisiva per acaparar gran part del poder de la noblesa per mitjà de les noves dinasties comtals procedents de Jaume II.

Dels fills de JAUME II sorgeixen la nova dinastia dels comptes d'Empúries, el primer duc de Gandia, Fill de l'infant PERE, i el primer marquès de Villena. Ells ocupen el lloc més alt de la jerarquia de la nova aristocràcia, convertida en un estament més nombrós per haver estat ampliat tant pel cap com per la base.

Vist l'importància que tenien els estaments més alts de la societat no és difícil imaginar que tot el fet cultural, a aquests segles, estava dominat per l'Església i la noblesa.

Referent a la música us mostrem a aquesta exposició un seguit de fotografies on es recull, principalment, els instruments i partitures més representatives del temps del TIRANT. A elles es pot veure la simbologia i l'utilització que hi havia dels instruments musicals a l'època.

La raó d'anomenar a l'exposició «La música en temps del TIRANT», és per què dins l'àmbit dels Països Catalans el llibre de Joanot Martorell reflecteix tot el fet cultural i social del seu temps (dins del clero i la noblesa) amb una claretat manifesta i pel contacte que tingué amb la noblesa europea.

I fins aquí la presentació del catàleg amb la portada tot ell realitzat per Pere Jaume Sureda, un digne treball ben realitzat i que això només és el començament d'una llarga col·laboració entre aquestes entitats per millorar el nivell cultural del nostre poble.

Programa de Setmana Santa. Son Servera 1992

DIUMENGE DEL RAM

A les 11'30 h.- Benedicció dels Rams a l'Església Nova; Processió i Missa Solemne.

A les 19'30 h.- Via Crucis dels Dotze Sermons.

EL DIUMENGE DE RAMS, entrem amb «Jesús a Jerusalem. Amb els nostres rams l'aclamem amb fe, perquè creiem en ell, perquè creiem en el seu camí de vida. I després, escoltant el relat de la passió i celebrant l'Eucaristia, ens volem unir a aquest camí seu de fidelitat, d'entrega per amor fins a la mort.

DIMARTS SANT

A les 20'30 h.- Celebració Comunitària de la Penitència. Confessions.

DIJOUS SANT

A les 20'30 h.- Missa de la Cena del Senyor.

A les 21'30 h.- Processó.

A les 23'00 h.- Hora Santa.

EL DIJOUS SANT, allà al cenacle, Jesús va celebrar el darrer sopar amb els seus deixebles. Quina intensitat d'amor es devia viure en aquella darrera trobada! Jesús els va significar la seva entrega rentant-los els peus, i els va deixar el signe de la seva presència amorosa per sempre: el pa i el vi de l'Eucaristia. És el que nosaltres avui recordem i repetim.

DIVENDRES SANT

A les 17'00 h.- Celebració de la Passió del Senyor.

A les 21'30 h.- Davallament a l'Església Nova i Processó.

EL DIVENDRES SANT els nostres ulls són al Calvari. Els nostres ulls no poden deixar de mirar el camí del nostre Senyor i el nostre Mestre que dóna la vida. Avui escoltem corpresos el relat de la seva passió, preguem amb fe per tots els homes, adorem la creu de Jesús perquè d'ella en reben la salvació i la vida, i combreguem amb el Pa reservat el Dijous Sant, en l'espera de l'Eucaristia de Pasqua.

DISSABTE SANT

A les 21'30 h.- Vigil·lia Pasqual. Benedicció del Foc a l'Església Nova; Processó i Missa.

LA VETLLA PASQUAL, la Nit de Pasqua, és el moment culminant de l'any per als cristians, viu per sempre i ens dóna a nosaltres la seva mateixa vida. La llum enmig de la nit, la lectura atenta i reposada de la paraula de Déu, la celebració del Baptisme que ens uneix a Jesús, i la gran festa de l'Eucaristia pasqual, ens fa reviure el goig de la fe, de l'esperança, de l'amor infinit de Déu. I comencem, així, els cinquanta dies de la Pasqua de Jesús ressuscitat, fins al diumenge de la Pentecosta.

DIUMENGE DE PASQUA

A les 10'30 h.- Processó de l'Encontre i Missa de Pasqua.

A les 12'00 h.- Missa.

ORGANITZA:

Obreria de Setmana Santa.

Parròquia de Sant Joan Baptista

PATROCINA:

Delegació de Cultura, Ajuntament de Son Servera.

COL·LABOREN:

Confraria de la Verònica.

Confraria de la Pietat.

Confraria de la Mare de Déu dels Dolors.

Confraria del Sant Crist.

Semana Santa. Cala Millor

Abril 12. Domingos de Ramos.

Bendición de Ramos 11'30 h.

Abril 13. Celebración comunitaria de la confesión, 21 hs.

Abril 16. Jueves Santo. Cena del Señor, 20'00 h.

Abril 17. Viernes Santo. Pasión del Señor 20 h. Solemne «Via Crucis», 22 h.

Abril 18. Sábado Santo. Vigilia Pascual, 21 h.

Abril 19. Domingo de Pascua.

Misa (en alemán), 10 h.

Misa (castellano), 11'30 h.

Misa (castellano), 20 h.

GABRIEL BLANQUER BARCELO

Agente de Seguros Colegiado n.º 22.775

Av. J. Servera Camps, 46
Tels. 58 58 80 - 60

07560 CALA MILLOR
SON SERVERA (Mallorca)

SEGUROS

Operamos con cualquier compañía, de modo que las cuotas y las coberturas ofertadas sean siempre las más convenientes para nuestros clientes.

DE FORMA HABITUAL, SE CONTRATAN POLIZAS CON:

- * **MUTUA GENERAL DE SEGUROS** (Todos los ramos)
- * **MUTUA NACIONAL ASEGURADORA** (Todos los ramos)
- * **A.G.F.** (Todos los ramos)
- * **LA PREVISION MALLORQUINA** (Enfermedad y Acctes. Profes.)
- * **SANITAS** (Asistencia Sanitaria y Hospitalaria)
- * **ALIANZA** (Asistencia Sanitaria y Hospitalaria)

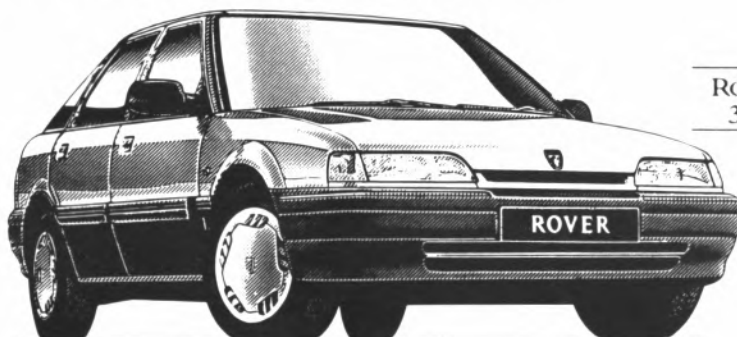
RAMOS: Vehículos, Multirriesgos (Hogar y/o Comercio), Comunidades, Responsabilidad Civil General, Asistencia Sanitaria, Vida y Combinados, Accidentes Individual y Colectivos (Colegios), Planes de Jubilación y Planes de Pensiones, etc.

R O V E R   S E R I E   2 0 0 .   1 6   V A L V U L A S

EXPERIMENTE EL CAMBIO

Experimente una nueva sensación. Descubra el Rover Serie 200. Todo un cambio. Es diseño absoluto. Y alta tecnología. En su motor de 16 válvulas. Y es confort y estética. Con un sistema de suspensión extraordinario y madera de nogal en puertas y salpicadero.

Rover Serie 200. Experimente el cambio.

ROVER SERIE 200
3 Y 5 PUERTAS

Desde 1.707.000 pts.*

**VISITENOS Y PRUEBELOS EN:
GERMANS ALCOVER, S.A.**

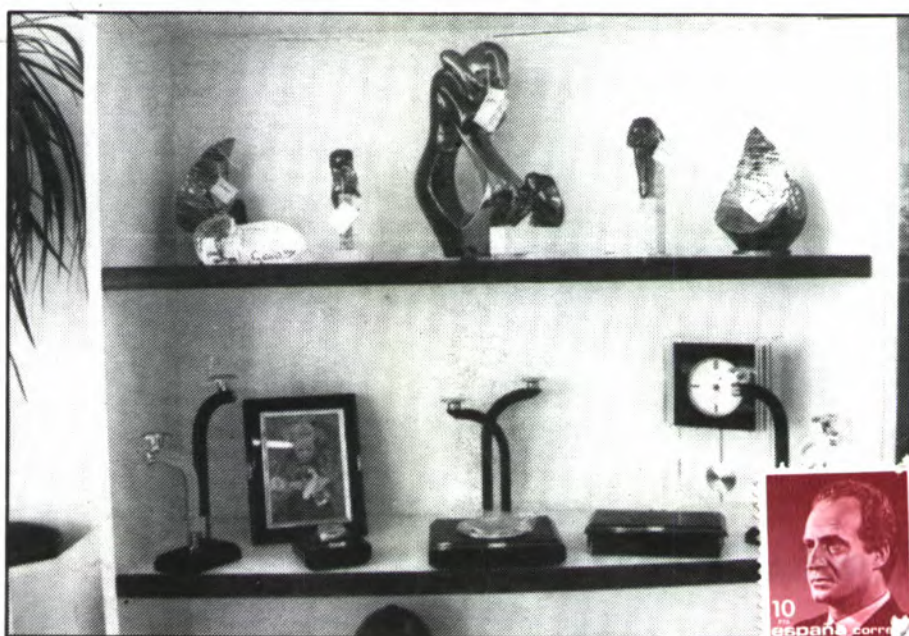
Capità Cortès, 69 i Ses Parres, s/n.
Tels. 55 24 38 - 55 04 94

Motores: 1.4 L., 16 V., TWIN CAM, 95 CV., 1.6 L., 16 V., 116 CV., 1.6 L., 16 V., TWIN CAM, 130 CV.
* Precio final recomendado, IVA y transporte incluidos.

0346

CARLES COSTA SALOM

PRINCESA, 24

07240 SANT JOAN

BALEARS

**Ceràmica
Mallorquina**

**Objetos
regalo**

**Vajillas
Porcelanas**

JERONIMO VIVES E HIJOS S.A.
MATERIALES DE CONSTRUCCION

Exposicion y Venta
Avda. Juan Servera Camps. 33
Tel. 58 63 69
07560 Cala Millor - Mallorca